

STRIDEN

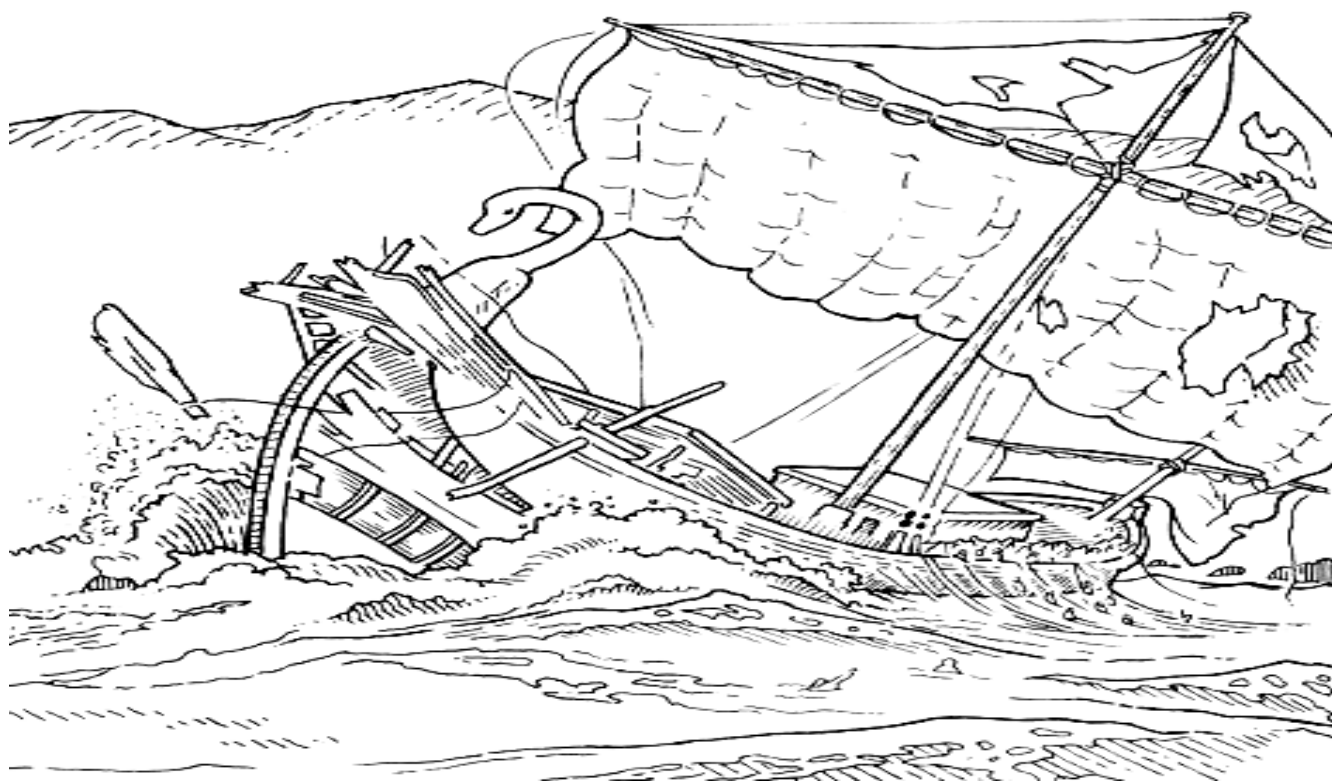
"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige."

Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 9.

HELVETE ER IKKE EVIG

1 Tim 1:19: I tro og med god sambittighet. Denne har noen kastet fra seg og har lidt skibbrudd på troen.

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Dette blad er utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old North Street, Ellettsville, Indiana 47130. Bladet inneholder taler og korte sermons av grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fåes ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender “ kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen limit eller begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Menighetens møtelokalets adresse er.: —————> Feskarveien 1.

HELVETE ER IKKE EVIG!

Vi skal ikke her bruke bare ett spesielt skriftsted som utgangspunkt for vårt budskap, men heller ta for oss mange av de skriftsteder som folk har en tendens til å bruke, for bygge opp sine spesielle læresetninger om dette emnet. Og vi skal forsøke å bringe frem nok skriftsteder til å bevise vårt poeng her. Vi vil vise dere at de fleste tradisjonelle ideene ikke er skriftsmessig troverdige i det hele tatt. De er forkynt uten å få med helheten i alt det som Jesus og apostlene lærte om vårt emne. Jeg forstår at mange mennesker vil komme til å bli opprømt når de hører oss si at helvete ikke er evig. Men det er nå tid for Jesu Kristi brud til å kaste fra seg alle disse gamle menneskelagde tradisjoner om kontraversjonelle emner, og heller tillate en åndelig åpenbaring å komme inn i deres hjerter, i det de skal tro på. Les denne artikkelen under bønn, og jeg er sikker på at du vil kunne finne nok holdepunkter til å forstå de skriftsteder som de mange skribenter holdt frem i Bibelen.

HELVETE ER IKKE EVIG.

Vi skal her behandle et emne som egentlig har forårsaket ganske store motsetninger, og da spesielt i det som kalles pinsebevegelsen, helt siden William Branham fremsa dette sitat, at han ikke trodde at Helvete var evig. Branham selv, tok ikke frem dette som noe lærebudskap, og dermed kunne vise folket, hvorfor Helvetet ikke kunne være evig. Nei han fortalte det bare under møter, uten å forklare det noe nærmere. Og dette er grunnen til at vi her skal ta for oss dette emnet. Vi ønsker å ta for oss de skriftsteder som vil kunne gjøre dere i stand til å forstå helt, hvorfor helvete ikke er evig, og hva Helvete egentlig er for noe. Og deretter skal vi vise deg hvorfor det ikke vil være mere bruk for et sted kalt Helvete, når det har tjent sin tid.

EVIGVARENDE – EVIG – FOR ALLTID.

Jeg ønsker å si det rett her, i begynnelsen av vårt budskap, at vi nå lever i den avsluttende epoke av nådens tidshusholdning. Og mye av det som vi tror på, er et resultat av de ideer som kommer ut av reformasjonens tid, etter som menigheten har kommet ut av det katolske mørke. Det er tre ord spesielt, som er i vanlig bruk i Bibelen, som ikke til alle tider betyr det som

de er brukt til, eller som vår oversettelse har lagt som betydning i disse ordene. Derfor kan de bare bli fullt ut forstått, dersom vi sammenligner dem skriftsted for skriftsted, inntil vi får alt sammen tilbake på sin rette plass. Disse tre ordene er, EVIGVARENDE, EVIG, OG FOR ALLTID. ((Dette er alle engelske ord og uttrykk som her brukes, for den Norske oversettelsen bruker for det meste bare uttrykket EVIG, om alt sammen. Derfor er den Norske oversettelsen enda fattigere. Dersom du skal få noe begrep om dette emnet, så følg godt med.)) Vårt engelske språk får oss til å se på disse ordene som om de alle sammen viste frem til en evighet, uten noen ende. Det er også grunnen til at menneskene leser skriften som taler om den evige pine, (på engelsk evigvarende) og da tror at menneskene skal være i pine i evighet, til alle tider, uten noen ende. Og dersom vi ikke tar et konsentrert studium her, så vil vi kanskje finne ut at Bibelen lærer noe slikt. Men jeg må her si, at dersom vi tar for oss hele sammenhengen i disse versene, så vil vi ikke kunne miste den sanne forståelsen av skriften. Vær bare oppmerksom på dette, apostelen Paulus, og Johannes, hadde de to siste åpenbaringer om det vil kaller ildsjøen. Du kan ikke her bruke Esaias eller Jeremias, og heller ikke noen ord fra Jesus, for å finne den endelige analyse på vårt emne. Da må du ta for deg Paulus og Johannes. Noen vil vel her si, jeg vil heller ta for meg det som Jesus sier, enn hva noen andre har sagt. Men la meg her vise deg hvor en slik innstilling vil kunne føre deg. Det er den samme innstilling som får folk til å holde seg til Matt.28:19, og så fornekte de Ap,gj.2:38. I denne beretning så trenger vi både Jesus og Peters ord, for å kunne forstå den egentlige åpenbaringen om vanddåpen. Jesus sa at de troende skulle døpe seg i navnet til faderen, sønnen, og den Hellige ånd, (Matt.28:19.) Men det var Peter som gjorde dette navnet kjent for dem som trengte Ham, på pinsefestens dag. Ap,gj.2:38. Derfor er det meget dåraktig av folk å holde seg til bare ett skriftsted, og ut fra det, fornekte de andre. Ta for eks. : Joh.5:28-29, hvor Jesus sier, ”Timen er kommet da alle de som er i gravene skal høre hans røst, og de skal komme frem, de som har gjort godt, til livets oppstandelse.” Han sa det på en måte som skulle tyde på at alt dette skjedde på en og samme tid. Men både Paulus og Johannes separerte denne hendelsen, slik at vi skulle se at oppstandelsen av de onde ikke skulle skje før etter at tusenårsriket var over her på jorden. Disse to oppstandelsene er ikke en gang de samme, enda det kunne se ut som Jesus refererer til dem at de var de samme.

HVOR ER HELVETE ?

Jeg tror at som Guds barn, dersom vi vil sitte med et åpent hjerte, vil vi kunne være i stand til å forstå nøyaktig hva skriften lærer oss om disse forskjellige emner, som egentlig forårsaker slike forskjeller organisasjonene imellom. La meg først få vise deg hvor Bibelen forteller oss hvor Helvete er lokalisert. Noen vil sikkert argumentere mot dette å si. Ingen vet hvor Helvete er, men det er ikke sant. Bibelen forteller oss, dersom vi er villige til å få skriften frem nøyaktig, hvor det er å finne. Vi får det første glimt av det i Matt.12:38, ”Da svarte Fariseerne og de skriftlærde og sa, Mester, vi vil gjerne se et tegn av deg”. De ønsket med andre ord å få se noe ekstraordinært av Ham. Dette ville få dem til å bedømme bedre Hans påstand om hvem han sa seg å være. Han hadde allerede gjort framtreddende ting, men de brydde seg ikke noe om det. De ville heller at Han skulle gjøre ting etter deres ønske. De møtte ham på samme måte som djevelen gjorde det, da han fastet i 40 dager og netter etter sin dåp ved Johannes, døperen. De ønsket at han skulle gjøre noe spesielt, slik at han kunne bevise for dem hvem han var. ”Gjør et tegn for oss, slik at vi kan tro.” Det var den samme gamle historien som han hadde hørt der i Matt.4:3, ”Og når fristeren kom til Ham, sa han, dersom du er Guds sønn, så befal at disse steinene skal bli til brød”. Jesus gav ikke etter for en slik fristelse, og han gav heller ikke etter for disse fariseerne. Vers 39, ”Men han svarte og sa til dem, en ond og vanntro slekt søker etter tegn, og tegn skal ikke gis dem, uten profeten Jonas tegn: (vers 40 forteller oss hvor Helvete er, så merk deg nå.) For likesom Jonas var i tre dager og tre netter i hvalens buk, således skal Menneskesønnen være i tre dager og tre netter i jordens hjerte.” Nå, dersom du er en av dem som sier, Bro. Jackson, dette forteller da oss ikke at Helvete er i jordens hjerte,? Ja, så bli med meg litt lengre. Vi bruker her bare dette skriftstedet for å etablere det faktum at menneskesønnen (som er Jesus Kristus) skulle gå ned i jordens hjerte. Vi vil vise deg hva han skulle der nede å gjøre, ved det annet skriftsted. Gå nå inn i 1.Pet.3:18-19, og der vil vi få se hva han gjorde mens han var der i jordens hjerte. 18, ”For Kristus har en gang lidt for syndere, den rettferdige for urettferdige, slik at Han kunne bringe oss til Gud gjennom sin død i kjødet, men er blitt levendegjort i ånden, 19. Og i denne gikk han bort og forkynte for de ånder

som var i fangenskap”. Når gjorde han da det? Jo det skjedde i tidsperioden mellom Hans korsfestelse og oppstandelse, mens hans legeme lå der i graven. Han var ikke rundt om i noen jordiske fengsler, for å forkynne der, eller noe annet fangested for mennesker i det naturlige. Nei, mens han lå der i graven, så for Hans ånd rett ned i Helvetes regioner. Dette er det fengsel som Peter refererer til. Peter sa at Han gikk og preket for åndene som var i varetekt, og Jesus hadde allerede sagt at Han skulle gå ned i jordens hjerte i denne perioden. Har vi da her noen motforestillinger? Går skriften imot seg selv? Nei, selvfølgelig ikke. Den enkle sannhet er, at Han drog rett ned i Helvete, som er i jordens hjerte (indre) et sted, og forkynte for disse som hadde kommet dit, i fra den aller første tidsalder, der menneskeheten fikk den første smaken på døden, ved synden, og fremover til den tid da Jesus kom dit ned selv. Det må da være dåraktig å tro at helvete skulle være dette sted, og at da jordens hjerte skulle være et annet sted. Da måtte jo Jesus ha vandret fra sted til sted, mens hans legeme lå der i graven. Jeg forstår at denne artikkel kan bli lest av det folket som kaller seg Jehovas vitner, for de tror jo på at sjelen sover. Men det er ikke noe som heter at sjelen sover. Legemet sover i døden. Men sjelen sover ikke. Sjelen og ånden er uatskillelige, så derfor for deg som synes at dette er uviktig, så la meg si dette, at selve livet i et menneske, er ånden i personen. Og i denne ånden har Gud plassert visdom, kunnskap, og følelser, og de fem sansene, synet, hørselen, smak, lukt, og berøringsfølelsene. Det gir ham muligheten til å ha en personlighet og et intellekt. For da å klargjøre vår situasjon, kan vi her ved si, at sjelen er intellektet og følelsene i ånden, men siden livet er i selve ånden, og når da ånden går ut av en person, så går også intellektet og følelsene ut av det. Husk bare at Gud er opphavet til alt liv, om det nå er menneskelig liv, eller dyreliv, eller noen annen form for liv. Derfor når livsånden går ut av et legeme, så går legemet tilbake til jorden og blir til støv. Gud er en ånd, og når det da gjelder mennesket, (som er skapt i selve bildet av Gud) så adskilte han ut fra seg selv, det samme livsopphav som han selv bestod av, og overførte det til sin skapelse. Og på denne måten ble Gud en far over alle ting. Han produserer avkom, som var skapt i hans eget bildet. Det er ikke menneskets kjød, som er avbildningen av Gud. Menneskets kjød er bare et skall, eller et tilholdssted som han kan identifisere seg i skapelsen med. Men selve mennesket er en åndelig skapning, som bor i dette skallet.

La meg også si, at endog om vi er skapt av Gud, når det kommer til livet, så er det i dette livet (eller ånden), noe som gir oss en identitet adskilt fra Gud, for ellers ville vi jo ha blitt identifisert med den samme storheten som bor i Gud, hvis livskilde er alle steds nærværende. Det er dette som gir en hver av oss vår egen individualitet, og som også avskjærer oss fra å bli tro kopier av hverandre i tanker eller livsførsel for øvrig. Og det er det som får noen av oss til å gjøre ting på en måte, mens andre vil gjøre det annerledes. For eks.: hvis en person er en oppfinner, ja så ble den personen født til å bli en oppfinner. Det finnes ikke noen måter å studere seg frem på, for å bli en oppfinner. En person kan studere forskjellige teknikker som andre oppfinnere har gjort, og sammenføre dette i sin egen oppfinnelse, men det er ikke dette som gjør ham til en oppfinner. Han er en oppfinner på grunn av den begavelsen som skaperen har gitt ham. Det er derfor at alle profetene kunne fortelle om fremtidige hendelser, som ble gitt dem av Gud. Og senere generasjoner kunne se at de skjedde. De ble født til å bli profeter ved den spesielle begavelse, gitt dem av skaperen. Gud legger disse ting i den ånd som den mannen består av, og dette er det som gir ham sjel og karakter. Derfor må vi også si, at disse egenskaper er en del av deres ånd, og ikke av deres legeme. Og derfor må vi også si at menneskets sjel og ånd er uatskillelige.

Vel, du vil kanskje si, Bro. Jackson, jeg er ikke enig med deg. Vel det er din sak, men den holdningen vil ikke kunne føre deg til noe annet resultat, for når ånden går ut av legemet, så kan det ikke høre mere, ikke se, eller ha noen følelser. Da er tiden inne for å få legemet kremert, og under denne prosessen så skriker det ikke, det lager ikke en masse bråk. Er det forstått? Kan du nå forstå hvorfor det ikke kan være noe som heter sjelesøvn? Jeg tror det er derfor vi kan lese i Predikeren, at der er ingen visdom, eller overveielser nede i graven. Og det betyr ganske enkelt at, det legeme som ligger i graven ikke har mere liv i seg, derfor er det også separert fra alle de ting som har liv i seg. Det er slike spørsmål dette budskapet er blitt publisert for, slik at vi kan besvare det sammen med noen andre spørsmål.

SYNDEN ATSKILLER MENNESKET FRA GUD.

Før det kom et soningsoffer, før Gud kom ned inkarnert i et menneskets skikkelse, og tok på seg menneskehetens synder, ved å bære dem med seg på Golgata kors, så måtte et hvert menneske, om det var godt eller ondt, være fengslet til denne planeten. Døden kunne ikke bringe mennesket tilbake til Guds nærhet, for synden hadde adskilt mennesket fra Gud. Derfor, før syndens gjeld var betalt, så måtte alle mennesker, både gode og onde, bli fengslet til et fangenskap et eller annet sted i jordens hjerte. Det var på denne planeten at synden hadde sitt opphav, og denne jorden er Guds arbeidsverksted, så han beholdt mennesket her inntil forløsningsprosessen var fullført. Vi holder fremdeles på det faktum at Helvete er i jordens hjerte, før vi går videre og viser dere, at det heller ikke kan vare EVIG. Husk nå det som Jesus sa; som Jonas var tre dager og tre netter i hvalens buk, så skulle Han være tre dager og tre netter i jordens hjerte (eller skjød). Og Peter sa, at når Kristus hadde lidt i synderes sted, så gikk han ned og forkynte for sjelene som var i varetekt. Med dette i ditt sinn, skal vi gå inn i Salmenes bok kap.16, og la oss der høre hva David har å si om dette stedet, kalt Helvete, som er et sted i jordens hjerte. Bortsett fra Job, så var David en av de første som begynte å tale om dette stedet i jordens hjerte, Helvete.

La oss begynne å lese i vers 7. ”Jeg vil love Herren, som gav meg råd, også om nettene minner mine nyrer meg om dette. Jeg setter alltid Herren for meg, for Han er ved min høyre hånd, jeg skal ikke rokkes”. Med andre ord, han søkte Guds vilje først, og la alltid Hans vilje for dagen i alle ting. Det er grunnen til at han kunne si, Han er ved min høyre hånd, jeg skal ikke rokkes. Vers 9. Derfor gleder mitt hjerte seg, og min ære fryder seg, også mitt kjød skal bo i trygghet. 10. For du skal ikke overlate min sjel til dødsriket, du skal ikke la din Hellige se forråtnelse”. David ble inspirert til å tale denne profetiske salme, som bar på en åpenbaring om menneskenes håp, bakenfor graven. Ettersom vi ser her på vers 9. Så kan vi merke oss at han sa, ”Derfor er mitt hjerte glad, og min ære fryder seg. Også mitt kjød skal hvile i håp. Han taler her om sitt eget legeme. Det ville hvile i graven med håp. Hva er da håp? Merk deg vers 10. ”For du vil ikke forlate min sjel i Helvete. (eng. ov.) du vil heller ikke la din hellige se forråtnelse (dette er Kristus). Dette var en profetisk uttale som pekte frem imot Kristi første komme i sin rolle som syndoffer. Og når David så det, så fikk det ham til å si, også min sjel skal hvile i håp. Hvorfor? Han kunne se oppstandelsen.

Han kunne se at dersom hans sjel ikke skulle bli forlatt i helvete, så måtte han, for å ta det ut av helvete, også forene det igjen med hans kjødelige legeme. (da uforgjengelig i flg. 1.Kor.15:53.) Det var dette som gav ham håp, og det har intet å gjøre med at sjelen sover. Jeg kan bare ikke se hvordan mennesker kan få slike ideer ut i fra skriften som dette. David så den forløste ENE, Denne Hellige ENE, som ikke skulle se tilintetgjørelse. Det betyr at Hans legeme ikke ville bli forlatt i graven ut over det punkt, at det begynte å gå i forråtnelse. I henhold til Peters åpenbarelse, så lå det der i graven den stunden det tok for dette livet, å gå ned i Helvete å preke for de sjelene som var der.

DEN RIKE MANN OG LASARUS.

Brødre og søstre, jeg tror vi kan se Helvete i det lys som vi her tar for oss, at det er et sted i jordens hjerte. Nå skal vil videre ta for oss, hvor denne plassen hadde sin begynnelse. Vi vet i henhold til vitenskapen, at jordens indre består ikke av noe annet enn glødende masse og gasser. Det er nå hva de sier, og merk deg her, jeg sier ikke at Bibelen lærer dette. Jeg bare nevner det fordi vitenskapen lærer dette. Vi skal ikke dvele ved de forskjellige greske og hebraiske ordene her om helvete, for grunnen til at vi behandler dette emnet er, at vi vet at det er et fangested for sjeler. Jesus talte om dette i Luk.16:19-31, når han gav illustrasjonen om den rike mann og Lasarus. De som tror på sovende sjeler, kaller dette for en lignelse, men dersom du vil sjekke dette nøye, så vil du finne ut at Jesus ikke brukte navn i sine lignelser. Han ville i stedet si, en mann, et sted, osv.: men i denne illustrasjonen, selv om han talte om en rik mann, så var der også en annen mann ved navn Lasarus, i historien. Dette var en levende illustrasjon, som ble gitt før hans oppstandelse. Han kjente karakterene i denne fortellingen. Vi skal her bare lese to vers, og da spesielt for å få frem hensikten i det budskap som vi omhandler. Vi leser vers 22-23. ”Og det skjedde at tiggeren Lasarus døde, og ble begravet, og ble av engler båret i Abrahams skjød. Den rike mann døde også, og ble begravet. Han åpnet sine øyne i Helvete, hvor han var i stor pine. Han ser da Abraham langt borte, og Lasarus i hans skjød.” Fra disse to versene finner vi ut hvor de to mennene befant seg, etter sin død. Den rike mannen var i Helvete og kjente pine, (og vær så snill å ikke hopp over i over ilte konklusjoner, for det står ikke at han var kastet i ildsjøen, han var i Helvete, i pine der.) Og Lasarus var i Abrahams skjød, og

det var også i Helvete. Men du må her forstå at de rettferdige og de onde, ikke var samlet på samme sted i Helvete. De var separert i henhold til Jesu ord. Lasarus var i den avdeling i Helvete som ble kalt paradiset. Jeg forstår selvfølgelig at, når man begynner å forkynne et emne som dette, så må man forvente at menn med doktorgrader i teologi, og teologer for øvrig, som alle kjenner både den Greske og den Hebraiske grunnteksten, vil kunne finne feil i ens terminologi. For de tror jo at alt er samlet opp i deres utdannelse, men jeg kan forsikre dere om, at der finnes den i alle fall ikke. Det er alt samlet opp i den måten Bibelens skribenter ble ledet av den Hellige Ånd til å legge det frem. En skribent legger det frem så langt, og en annen tar og fører det videre, og slik fortsetter det inntil bildet er komplettert. Men du må fremdeles sette det i sammen ved den Hellige Ånds hjelp, ellers vil bildet bli forstyrret.

Derfor er det at vi må ta for oss Paulus, og Johannes`s åpenbaringer, og legge dem sammen med Jesu ord. Du må ha med deg alt, dersom du skal kunne få med deg hele bildet. Når vi her leser om helvete i et av de mange steder som det tales om, uten å søke i skriften for å se hva det ordet viser frem til, så må man nødvendigvis til slutt komme frem med mange rare ideer om dette stedet. Og jeg er redd det er det, de fleste Kristne i dag gjør seg skyldige i å gjøre.

DAVID VAR I HELVETE, FØR GOLGATA.

I den fortellingen som Jesus la frem om den rike mann, og Lasarus, så var den rike mann i pine i Helvete. For han sa, jeg er i pine, jeg pines storlig i denne lue, men han var samtidig i stand til å se over til det sted hvor Lasarus var. Det stedet ble kalt Paradiset, og ble referert til som Abrahams skjød, og husk dette var i tidligere dager. Disse sjelene var ikke i søvn. Den ene ble trøstet, og den andre ble pint. Noen har enda sagt, jeg trodde det betød at Lasarus gikk til Himmelen. Nei, Lasarus var i Helvete han også. Og grunnen til at en slik fremstilling gir deg problemer, er fordi du ikke har sett hva det er som skjedde i helvete, og hva det er for noe. Det var et sted hvor de som ble skilt fra livet, i sin jordiske tilstand, ble holdt. David var i helvete, før Golgata, men når du sier det, så vil folk si, mener du å fortelle meg at David var i Helvete? Ja, det gjør jeg. David var i Helvete. Når David talte ut i den 16 Salme, så var han fremdeles i live, og han visste at hans sjel

ville gå til Helvete når han døde. For det var det stedet hvor sjelene ble oppbevart i fangenskap etter sin død, men han så også en åpenbarelse, eller i det minste hadde han innsikt i det faktum, at det skulle komme en forløser, og Han skulle ikke forlate hans sjel i helvete. Han visste at han skulle gå til helvete når han døde, men han sa at hans kjød skulle legge seg til hvile med håp. Og dette håpet var oppstandelsen fra de døde. Så hans sjel skulle ikke bli forlatt i helvete. Når Kain slo sin bror Abel i hjel, så gikk hans sjel ned til helvete, ikke for å bli plaget, men for å bli oppbevart der i Paradisets avdeling.

Der ventet han på den dagen noen skulle beseire de krefter som forårsaket at han måtte være der, (døden) Da Kain døde, så gikk hans sjel også ned til helvete, men han gikk inn i pinens avdeling, hvor Jesus sa at den rike mann var, i sin illustrasjon. Og fra den tid Kain og Abel drog dit, og ned gjennom alle generasjoner, frem til korset på Golgata, så måtte enhver rettferdig sjel, så vel som de onde personer, gå over fra livet, og ned til helvetes regioner i hjertet av jorden. Disse menneskers kjød gikk over i støv igjen, men deres ånd, som er selve livet, eller sjelen i disse personene, gikk ned i jordens skjød. De rettferdige ble trøstet, men de onde måtte gå gjennom alle slags piner, og angst, med både gråt og tenners gnissel. De hadde intet håp, og ikke noe å se frem til. David visste at hans sjel ikke ville bli forlatt i helvete, men de onde hadde ikke noe slike utsikter.

JESUS BETALTE MENNESKENES SYNDESKYLD.

Brødre og søstre, som vi nå slår det fast, at helvete er i jordens indre, så ønsker vi å beholde i våre tanker det faktum, at det er Guds hensikt å ta seg av synden. For det var den som forårsaket at mennesket kom i helvete i begynnelsen. Synden skjedde på denne jordens overflate. Edens have var på denne jordens overflate. Jeg er sikker på at du forstår det, la oss derfor fortsette videre. Legemet blir også lagt ned på jordens overflate, slik at det kan gå tilbake til de elementer som det kom fra. Men ånden, som ikke er forbundet til forgjengelige ting ble da tatt og oppbevart i jordens skjød, (hjerte, eller indre) hvor Jesus drog og prekte for dem, mens Hans legeme lå i graven. Selve forløsningsprosessen startet på Golgata kors, hvor Jesus villig ofret sitt uskyldige liv, for å betale prisen for den fallende menneskehets frelse. Så snart han så hadde betalt den prisen, gikk han rett

ned i fengselet for å bekjentgjøre seieren. Hans forkynnelse til åndene som var i fangenskap, hadde ikke til hensikt å forløse dem som var onde, og gi dem evig liv. Vi lærer ikke noe slikt.

Broder, dersom du ikke finner din plass i Jesus Kristus, her i dette livet, og du går din egen vei i synd og opposisjon mot Gud, inntil den klamme hånd fra døden griper tak i deg, så vil ildsjøens varme glør, hvor du vil lide en stund, for etterpå å bli utryddet fullstendig, bli din bane. Du vil kanskje si at du ikke forstå dette. Men jeg sier, Guds ord er sant, og det forteller at dette vil bli ditt endelige dersom du går mot Gud. Jeg fryder meg ikke over ditt endemål. Det eneste jeg fryder meg over, er at Guds ord stemmer i et og alt. Jeg har lært at dersom Gud sier en ting, så kan jeg trygt legge hele mitt liv over på det som han har sagt. Det kommer til å hold.

GUDS GJENLØSNINGS PROSESS.

Da tiden var inne at Guds gjenløsnings prosess skulle settes i bevegelse, og Jesus Kristus vandret på jorden, ble han fristet og testet på alle områder i livet, som noe menneske noen gang var blitt testet i. Da satte han et eksempel fremfor alle mennesker, hvordan vi skulle kunne stå ansikt til ansikt med prøvelsene, uten å bli beseiret av dem. Bibelen sier at han, i det han var gjort fullkommen, ble årsak til evig frelse for alle dem som lyder Ham, og dette, at enda han var sønn, lærte lydighet av et han led. (Hebr. 5:8-9.) Det siste som han led, var døden selv. Som vi ser på Jesus som menneske, så var han menneske i hver eneste fiber i sitt legeme. Men fremdeles var han ikke noen synder. Han hadde ikke dødens egenskaper i seg. Hans kjød var fullkomment. Hans blod var også fullkomment, for han hadde ikke blod fra Adams linje i seg. Men enda så var han utvalgt til å dø, eller å smake døden i stedet for den falne slekt. Derfor sier vi også at døden var den siste prøvelse som ble kastet over Ham. Han ble korsfestet, og han la seg villig inn under denne dom. Det var ikke kreft, eller tuberkulose, eller hjerteslag, eller noen annen sykdom, som denne menneskehet er plaget med, som tok hans liv. Han ble naglet til et kors, og gjennomstunget med et spyd, og de som stod i nærheten, kunne se at hans hode falt ned på hans bryst. Hva var det som skjedde her? Jo, ganske enkelt, mennesket var håpløst adskilt fra Gud på grunn av synden. Og vi var hjelpeløst fortapt, og

kunne ikke få gjort det godt igjen. Dette fikk Gud selv til å ta initiativet. Ellers ville ikke mennesket kunne blitt gjenforenet med sin skaper.

Og nå for dere som fremdeles ikke har spørsmålet om treenigheten klart for dere. La meg si dette. Spørsmålet i denne saken var ikke om Gud på dette punktet er tre personer, (som noen tror at han er) og at det da var en av dem som måtte gå ned til jorden for å ta menneskenes plass, for å kjøpe dem fri fra synden. Absolutt ikke! Gud er én. Det har aldri vært tre personer i Guddommen, og det vil heller ikke komme til å bli det. Dette var en situasjon hvor Gud selv, (som er en ånd) som ikke har noen form rent fysisk sett, Han talte et skapende ord, for å plante en sed, i jomfru Marias liv, og på denne måten skapte Han seg et legeme som kunne vandre blant folket på jorden, og da tillate at dette legeme ble født gjennom den naturlige prosess til den menneskelige rase. Det skjedde slik at Han kunne bli menneskehetens forløser, og den Messias som Jødene hadde sett frem til, ville da få den profetiske identitet med dem som han kom til først. Når jeg sier at hans kjød var fullkomment, så må du forstå at der ikke fantes sykdom, eller noen andre arveligheter hengende over Hans hode. Han var det fullkomne menneske fra det kjødelige standpunkt. Og han var den veldige Guds Sønn når vi ser Ham fra den åndelige side. Og der hang han på et kors. Han hadde tatt på seg hele verdens synd, både den som har vært, de nærværende synder, og de som enda skulle bli gjort. Han betalte synderegningen for et hvert menneske på denne jorden. Vi leser i Rom 5:19, ”For ved en manns ulydighet (Adam) ble de mange gjort til syndere, og da ved den enes lydighet (Kristus) skal de mange bli gjort rettfærdige.” (Det er disse som vil tro og adlyde evangeliet). Så derfor ble den enes ulydighet, årsaken til menneskehetens fall. Men pris skje Gud, gjennom den enes lydighet, så skal alle igjen bli gjort levende. Bro. Jackson mener du da virkelig at alle skal bli gjort levende igjen. Ja det var det jeg sa. Men jeg sa ikke at alle som blir levendegjort vil kunne motta evig liv, for de onde døde vil kun oppstå for en hensikt, og det er for å stå foran den store hvite trone på dommens dag. Og der vil de avsluttende ord bli avsagt for hver eneste en av dem. Åp.20:10-15, men det er en annen side av dette budskapet. Hva jeg her prøver å vise deg, er hva som skjedde på Golgata. Med andre ord, Hans død på korset, var selve begynnelsen på en prosess i gjenopprettelsen av riket. Det legeme som hang der på korset den dagen, selv om det hadde gått på vannet, og hadde gjort mange andre ting som gikk over det menneskelige

sinn, når livet gikk ut av dette legemet, så var det ikke noe mere for det å gjøre, før Han, som er livet, kom tilbake til det. I mellomtiden så gjorde de det i stand, og la det i en grav. Og det var like så meget dødt, som noe annet dødt menneske, som ånden har gått ut av. Men takket være Herren, det livet som gikk ut av dette legemet, var det livet som ikke har noen begynnelse, og som heller ikke skal ha noen ende. Det var dette livet som Peter talte om da han sa, at det gikk ned og forkynte for sjelene som var i varetekt, 1.Pet.3:19. Men husk, Han forkynte ikke noe evangelium til frelse, slik at de onde skulle få enda en sjanse. Han påminnet dem heller om at, når de vandret her på jord, så hadde de alle fått en sjanse til å gjøre det riktige, men de hadde alle forkastet denne anledning. Han fortalte dem om alle de gangene de hadde satt seg ned for å planlegge sine vederstyggelige handlinger. Det var en følelse og en samvittighets advarsel i dem, om at de ikke skulle gjøre det, men de hadde ignorert den røsten. Han kommer til å vekke opp deres samvittighet, slik at de kan se at de hadde en sjanse, en gang, men de valgte feil vei. Derfor må de bli dømt. Og de kommer til å bli dømt på grunn av det de der hører, og særlig de som levde i Noas dager. Jeg er sikker på at enhver av dere kan huske tider da dere planla å gjøre forskjellige ting, og nettopp som dere skulle til å gjøre det, så var det som om noe tok tak i dere og stanset dere opp. Dere fikk det bare ikke til. Stemmer ikke det? Det er nettopp det som vi her snakker om.

Dette er det som Kristus vitner om til fangene, de onde sjeler som er i fangenskap. Vel, hvorfor gjorde Han det? Det var for å holde deres samvittighet i live, over hva Gud hadde tilbudt dem en gang, og de hadde forkastet det. Det var for å gi dem en følelse av skyld. La oss så gå over til det neste kapittel, 1.Pet.4, og lese noen få vers som vil klargjøre det som vi her taler om. Vi skal begynne med det tredje verset, men det er det 5-6, verset som vi skal komme til. 1.Pet.4:3-6, ”For det er nok at dere i den tidligere livstid har gjort hedningenes vilje, idet I ferdes i skamløshet, lyster, fyll, svir, drikk, og skammelig avgudsdyrkelse, derfor undrer de seg når I ikke renner med dem ut i den samme strøm av ryggesløshet, og spotter eder, men de skal gjøre regnskap for Ham som står ferdig til å dømme levende og døde. For derfor blev evangeliet forkynt også for de døde at de visstnok skulle dømmes som mennesker i kjødet, men levde således som Gud i ånden.” Legg merke til at Han (Jesus) prekte for de rettferdige, så vel som de onde åndene som var i Helvete. I dagene før vannflommen, så fantes det

ikke noen lov nedskrevet, derfor levde disse menneskene under samvittighetens lov. Det er grunnen til at noe måtte bli sagt til dem, for å aktivere deres samvittighet. Du kan ikke holde en person skyldig i noe, dersom han ikke har gjort noe galt. Men når da Jesus først hadde kommet og forkynt dem deres feil, ved å påminne om de tider i deres liv da Gud egentlig henvendte seg til dem, og de da forkastet tanken om å passe seg for de dårlige veier de hadde begynt på, så ble skylden levendegjort for dem, og de visste hva de hadde gjort.

Når de da skal stå der i kjødet, for å dømmes, så vil de bli dømt i henhold til deres kjødelige vandring, for det var de ting som skjedde ved kjødet som de hadde syndet ved. Og dette vil da også fastsette gradene i den dom som kommer over dem. Gud holder en fullkommen oversikt over dette.

FORKYNNELSEN TIL LØSLATELSE AV DE RETTFERDIGE SJELER.

Når da Jesus går over til den andre siden av helvete, der de rettferdige holder til, og forkynter for dem, så vil det få en motsatt effekt. Mange av disse levde også under den tid da det ikke fantes noen skreven lov å adlyde. Men de var følsomme ovenfor Guds ledende ånd, når Han kom over deres samvittighet. De var rettferdige i sin tid, fordi de gav akt på noe som gav dem samvittighetsnag. De var av en annen standard. De viste kanskje ikke hva Gud ville med dem heller. Jeg kan nesten se for meg David, som han får se Jesus komme ned gjennom korridorene i helvete, hvor han sier.: Der er han som jeg sang om. Han er det som jeg har sett etter. Tenk deg hvordan Job hadde måtte følt det. Han er jo den som sa, (og det var på en tid da det så ut som om Gud hadde glemt.) ”FOR JEG VET AT MIN GJENSLØSER LEVER, og han skal stå der i de siste dager på denne jorden.: Og selv om mit kjød skal bli fortært av ormer, så skal jeg dog i mitt kjød se Gud, Han som jeg skal skue, meg til gode, han som mine øyne skal se, og ikke noen fremmed.” Job 19.25-27, Med andre ord så skulle hans egne øyne, i et uforgjengelig legeme selvfølgelig, se at hans forløser skulle stå frem på jorden i de siste dager. Job talte disse ordene mere enn 1500 år før Kristus kom, når han var i det dypeste mørke og lidelser, på grunn av djevelens verk. Men her er han i helvete, sammen med David og resten av de rettferdige sjeler som hadde dødd før den tiden. Plutselig så kommer denne forløseren vandrende. Han kom for å beseire døden, helvete, og graven. Og

han er klar til å føre disse fengslede sjelene ut av Helvete, og restaurere dem tilbake til deres legemer. Han har betalt gjelden for døden som har hengt over menneskeheten. Og nå var han rede til å ta disse rettferdige sjeler ut av Helvete sammen med seg, og ut til et annet sted. Det vil ikke bli bruk for denne delen av helvete mere, som hadde holdt de rettferdige bundet, for hver eneste en av dem er forsvunnet derfra. Hvorfor sier jeg da dette? Brødre og søstre, vi skal ikke her forkynne frelse, men bare hjelpe menneskene fra å havne i helvete, og da må vi ta med oss hele historien og Guds hensikt ved det hele. Guds hensikt med dette er å radere ut alle spor etter den originale synd. Det var på denne planeten at synden hadde sin begynnelse, og døden har separert legemet fra livet. Derfor arbeider Gud ut sin plan her på denne planeten, om forløsning for å gjøre ende på døden.

KRISTUS TOK MED SEG FANGER.

I Efeserbrevet 4:8-10, skrev Paulus, ”Derfor sier Han, Han for opp i det høye, bortførte fanger, og gav menneskene gaver. 9, Men dette, Han for opp, hva er det uten han først for ned til jordens lavere deler? Han som for ned, er den samme som for opp over alle himler for å fylle alt.” Sjekk hva David skrev i Salme 68:18-19. Vi finner ut at når Jesus for ned til jordens lavere deler (helvete) så satte han fanger i frihet. Disse hadde blitt holdt i fangenskap av djevelen, i paradisetts avdeling i Helvete. Men nå ble de løslatt av Jesus, som var den eneste som hadde makt til det. Pris skje Gud, jeg vil heller være en fange av Kristus, enn å være fanget av djevelen noen gang. Ville ikke du det? Dette var Paulus’ ord, men vi er takknemlig til Gud som har latt oss få vite hva dette betyr.

Det finnes ingen rettferdige sjeler i helvete i dag, det er bare onde tilbake i helvete, og de skal pines og plages, på grunn av deres ond handlinger i livet. Abel for opp sammen med Kristus, Men Kain ble igjen der nede, og han vil være der til tusenårsriket, som Kristus skal regjere over, er slutt. Mange mennesker har spurt. Var der egentlig en oppstandelse av alle de rettferdige døde når Jesus kom fra helvete? De stiller dette spørsmålet, hovedsakelig fordi at Matt. 27:50-53, forteller at, Mange av de hensovedes hellige legemer sto opp fra gravene, etter Hans oppstandelse, og viste seg for mange i byen Jerusalem. Tenk på dette nå, hva ville egentlig hensikten ha vært for hedningene å komme inn i Jerusalem etter deres oppstandelse?

Hvem ville vel ha gjenkjent noen av dem? Hva hensikt hadde det vært i det? Bare jødene hadde hatt nytte av en slik opplevelse, for de kunne ha blitt gjenkjent i gatene der, for de kom jo fra denne byen. Forstår du hva jeg mener? Og det betyr jo ikke at bare den del av de rettferdige som var i dette området, ble løst ut av fangenskapet. Hvis det hadde vært saken, hvem av dem var det da han skulle ha tatt ut, og hvordan kan det da bli sagt, at Helvete er beseiret, dersom det fremdeles er rettferdige sjeler der nede, etter at den fulle prisen er betalt for dem? Når det kommer til antallet på de løslatte sjelene, så tror jeg vi får overlate det til Gud selv. Han holder nøye rede på slike ting. Vi behøver ikke å vite det. Paulus sa en gang, at dåraktige spørsmål, og granskning av ættetavler, fører til ingenting, og aller helst til bare krangel. Det betyr jo ikke noe om det var 10.000, sjeler som ble satt fri, eller om det var 1.000.000, for det har jo ikke noe med saken å gjøre. Vi trenger ikke å vite det. Det har jo heller ikke noe med saken som vi her legger frem, å gjøre. Poenget vårt er, at Kristus gikk ned i helvete, som er i jordens indre, og der frikjøpe han alle de rettferdige sjelene som fantes, mens de onde sjelene er der fremdeles i pine.

HVA DA MED DE FORNÆRMEDE SJELER?

Mens vi tenker på spørsmålet som menneskene kan stille, så la oss vende oss til Mark.9:43-48, hvor Jesus bruker en spesiell terminologi, for å få frem et poeng. Og mange kjødelige tanker har sikkert tatt dette skriftstedet bokstavelig, og gjort nøyaktig det som ordene i disse versene sier. Brødre, og søstre, dette har vært et djevelens triks bestandig, å forblinde menneskenes øyne, så de ikke skal kunne få tak i den sanne mening med saken. Jeg skal her lese igjennom hele historien, og etterpå skal jeg forklare noe for deg. Vers 43, og om din hånd frister deg, da hugg den av! det er bedre for deg at du går vanfør inn til livet enn at du har dine hender og kommer i helvete, i den uslokkelige ild, hvor deres orm ikke dør, og ilden ikke slukkes, og om din fot frister deg, da hugg den av! Det er bedre for deg at du går halt inn til livet enn at du har dine to føtter og kastes i helvete, hvor deres orm ikke dør, og ilden ikke slukkes. Og om ditt øye frister deg, da riv det ut! det er bedre at du går enøyd inn i Guds rike enn at du har to øyne og kastet i helvete, hvor deres orm ikke dør, og ilden ikke slukkes.” La meg da først av alt si, dette er et figurativt språk. Jesus går ikke rundt å lærer bort at menneskene skulle kutte av sine fysiske lemmer, så som

hender, føtter, eller øyne, og han taler ikke her om å komme inn til det evige liv, lemlestet. Brødre og søstre, vi vil ikke komme inn til det evige liv med våre uforgjengelige leger, lemlestet. Jeg ønsker å si dette, så det skal være helt klart for deg når jeg er ferdig. I et figurativt språk, sier Jesus. Dersom det i en sak blir lagt mere vekt på å ha to hender, to føtter, eller to øyne, enn det å ha det evige liv, eller enn å tjene Gud av hele vårt hjerte, ja da ville vi vært bedre tjent med å komme inn til dette nåværende livet, lemlestet, enn at vi skulle bruke våre lemmer til et slikt punkt at vi kom til å tape livet med Gud, og havne i helvete. Det er bedre for deg å komme inn i dette livet (DET LIVET SOM DU NÅ LEVER) lemlestet, enn å ha alle dine lemmer, og attpåtil havne i Helvete. Med andre ord, sett alltid Gud først, isteden for å følge kjødets lyster. Du kan leve for Gud her i dette livet, med bare en hånd, ett øye, osv.: ja uten noen av dem i det hele tatt. Men dersom vi har alle våre lemmer og fornekter Gud her i dette livet, så kommer vi til å havne i Helvete når vi dør. Det er ikke det, å ha to hender som fører deg i helvete, men dersom du har et sunt legeme, og bare bruker det til å tilfredsstille dine kjødelige lyser med, å la Gud gli helt ut av bildet i ditt liv, ja da vil du havne i Helvete når du dør. Det fysiske legeme går jo ikke til Helvete. Det vil komme til å ligg der i graven inntil forgjengelighetens lov har ødelagt det. Men i helvete, der dør ikke ormen. Og det er ikke de naturlige ormene det er snakk om, de som ødelegger det naturlige legemet, for husk, det naturlige legeme kommer ikke til å være i jordens hjerte, (helvete) det vil bli forlatt der 6.fot under jordens overflate. Det er bare ånden som havner i helvete når vi taler om denne form for død.

Legemet ligger altså ikke i Helvete, og der er det heller ikke noen orm, som ikke dør. La oss få dette ordentlig inn i systemet nå. Hør på meg. Jesus sa jo, der ormen ikke dør. Hva slags orm er det han taler om? Når du har gjort noe som er fryktelig galt, og du kan se tilbake og forstå hvor du kunne ha gjort et annet valg, (med andre ord, kunne ha sett den mulighet du hadde til i stedet å gjøre det rett, men du forkastet den anledningen), ja da begynner din samvittighet å gnage på deg. Du forstår at det er for sent å forandre omstendighetene, og du bærer på en skyld i ditt hjerte, og det er ikke noen utfrielse å se frem til. Det er akkurat som om en orm gnager løs på noe. Slik vi det bli i helvete, når en person plutselig oppdager at hans evige tilholdssted allerede er blitt forseglet med det som han har gjort her i livet, mens han hadde sjansen til det gode. Det var dette den rike mannen

opplevde i den illustrasjonen som Jesus gav. Lazarus ble trøstet og oppmuntret i Abrahams skjød, mens den rike manns samvittighet konstant naget ham, akkurat som en orm gnager i vei. Den bare fortsetter å gnage, du er skyldig, du er skyldig, du er skyldig, inntil det ser nesten fullstendig håpløst ut. Men husk det finnes ikke noen åpning der, ingen muligheter, og det er det verste av det, når du merker at det ikke finnes noen vei ut, og du kunne ha tatt et annet valg en gang, da du hadde muligheten. Men nå er det ingen mulighet til å forandre det. **HVOR ORMEN IKKE DØR:** Gir det deg en bedre form for forståelse om hva Jesus forsøkte å få inn i dem som hørte på Ham? det var det som skjedde mange ganger, når fanger begynner å fatte deres endelige tragedie og undergang. De har kanskje ikke så mye og fortelle i rettsalen, mens de blir prøvet der, men som ukene går, og månedene går, og de blir flyttet fra celle til celle, og til slutt over i dødscellen, så er det blitt observert at, når den siste uken i deres liv kommer, så begynner de å bli meget nervøse, og de mister appetitten. Hva er da det? Jo, i deres tanker er det noe som gnager, jeg hadde sjansen til å gjøre det rett. Jeg har ikke behøvd å være her, men jeg misbrakte min sjanse. Mange ganger er de som beruset, mens de springer rundt og roper, jeg vil ikke dø, jeg vil ikke dø. Gasskammeret, eller den elektriske stol, eller forbrenningsovnen, vil komme til å skille selve livet, fra legemet, men i Helvete så har du den samme samvittigheten som fortsetter å gnage dem. Denne ormen dør ikke. Og denne pinens ild, i deres samvittighet, den stilner ikke. Denne tilstanden kommer til å fortsette en tid også etter at de er blitt kastet i ilsjøen, etter den endelige dom ved den hvite trone.

Men nå tar vi her for oss de skriftsteder som peker på tilstanden i Helvete, det fengslet som er i jordens hjerte. Det er ingen som er kastet i ildsjøen enda, og spør meg endelig ikke om hvor ildsjøen er lokalisert, for det vet jeg ikke. Men jeg vet dette, den kommer ikke til å være lokalisert her på denne planeten. Den kommer til å finnes et annet sted, borte fra denne planeten. Noen vil nok si, Bro. Jackson, du driver bare med spekulasjoner når du sier ting som dette. Å nei da, det gjør jeg ikke. Det er meget klart fremkommet i skriften, at den siste oppstandelse som skjer i Åp. 20, vil komme til å reise opp fra jorden, fra sjøen, og som det står, fra dødsriket (helvete) selv, alle resultater av synden. Enhver ond ånd, og alt det som er identifisert med denne synden vil da bli kastet i ildsjøen. Dette er Guds avslutningsakt i sin plan om restaurasjon av denne planeten. For den har

lidd under Adams syndefall, helt siden den dagen han var ulydig mot Gud, i Edens have. Når den endelige dom da er avsluttet, og alt det onde er kastet i ildsjøen, så vil denne planeten være rensset igjen. Det er grunnen til at vi vet at ildsjøen ikke kan finnes på denne planeten. Hvis den var her på jorden, så ville fremdeles disse restene av synden være her, og det betyr at restaurasjonen ikke ville være fullstendig.

HVA SER DE ?

I de siste par årene har vitenskapen funnet noe der ute i universet, som de ikke riktig kan fastslå hva er for noe. Det er så langt unna at ikke noe jordisk instrument kan måle ut hva det er, eller hvor langt unna det er. De vet ikke om det er en annen galakse, eller om det er en samling av gasser, men jeg vil aldri glemme, når jeg leste artikkelen, tanken rant meg, det kunne jo like godt være ildsjøen, som Gud holder på bevege til sin rette plass, når han snart skal rensse denne gamle planeten. Jeg vil ikke si mere om dette nå, du får tenke ut resten selv. Det er jo heller ikke noe mere å si om dette opp til nå. Men vi vet i alle fall at der finnes en ildsjø et sted, og vi vet også at den kommer til å være ett sted borte fra vår planet.

GUDES RIKE ER NÅ !

Vi skal gå tilbake til Mark.9, og gjøre oss ferdige med de versene som fremdeles skaper vanskeligheter for mange mennesker. De som vi enda ikke har tatt med oss er verset 47. ”Og dersom ditt øye frister deg da riv det ut, for det er bedre for deg å komme inn i Guds rike med ett øye, enn å ha to øyne, og bli kastet i helvetes ild”. Hør nå på meg, og vær sikker på at du får tak i dette. Å komme inn i Guds rike, det skjer rett nå. Det er vår mulighet til å kunne motta det evige liv. Husk hva Jesus sa, ”Guds rike er innen i eder.” (luk. 17:21,) Hvordan kan vi tro at vi skal få del i oppstandelsen ved å komme frem med ett øye, eller en fot, osv.:? Vi kommer inn i Guds rike, her i dette livet, og det helt uavhengig av dine fysiske handikap. Det du må gjøre, er å tro på evangeliet, ved vår Herre Jesus Kristus. Og dersom du da dør før Herren kommer igjen, så vi vil gå rett inn i det himmelske paradiset, hvor vi der venter på vår forvandling. På den andre side, dersom vi har alle våre fysiske lemmer, og befinner oss i en god helse, så kan vi gjøre alt det som vårt hjerte begjærer, men dersom vi da unnlater å tjene vår Gud, når vi

da dør, da venter det en orm for vår samvittighet som ikke kommer til å gi oss noen form for hvile, hverken dag eller natt. Mens vi her er inne på emnet, på fysisk tap av et legemets organer, så vil jeg gjerne fortelle dere en liten historie, som ble fortalt meg av en annen pastor en dag. Det hørtes ut som han var i en møteserie et sted, og en viss mann kom opp til ham og sa. Vet du, Herren har nettopp gitt meg en åpenbaring om dem som mangler lemmer, fordi de har tatt dem av for evangeliets skyld. I det nye livet, når de mottar sine uforgjengelige legemer, så vi de komme til å være uten den armen, foten, eller øyet, eller hva det nå er for et lem de har måttet kutte av for evangeliets skyld. (Jeg kunne tenke meg at dette skulle være et vitnesbyrd over det som de hadde ofret for evangeliets skyld.) Hva tror du om det, spurte han? den andre broderen (som i grunnen er en ganske spøkefull man) tenkte seg om en liten stund, så sa han, stakker gamle døperen Johannes, han kommer nok til å måtte se ganske rar ut der han løper om kring med sitt hode under armen. (Alle vet jo at han ble halshugget for evangeliets skyld). Nei, Guds rike det er innen i eder nå, og når vi vandrer der i tusenårsriket, i våre uforgjengelige legemer, så kommer vi til å ha et fullkomment legeme. Det er uforstandig å tenke annerledes. Når du tenker det faktum at de legemer som er begravet for mange år siden, allerede har gått over til støvet igjen, og de uforgjengelige legemer av alle disse hellige, skal kalles frem fra de samme elementer i alle fall, da betyr det jo ikke noe hva for slags del av ditt legeme som ble begravet der tilbake ved den naturlige død. Ja selv om det ble brent. Det er en lett ting for Gud, som har skapt alle disse elementene her på jord, å kalle dem i sammen igjen, hvor enn de har måttet blitt spredt ellers. Ja, vi kommer til å inneha fullkomne legemer, når vi vandrer der i tusenårsriket.

HVEM VIL KOMME SAMMEN MED JESUS ?

La oss nå ta med oss den tanken om vår oppstandelse i uforgjengelighet, over til 1.Tess.4:13-17, hvor vi skal forsøke å rette opp en annen misforståelse som ofte er gjeldende blant mange mennesker. Spørsmålet er dette, hva betyr det når det står at Gud vil bringe dem som i Jesus er hensovet, med seg når han kommer for å kalle frem de døde fra sine graver? Vi skal lese dette skriftstedet først, og så skal vi forklare det. Vers 13, ”Men vi vil ikke brødre, at I skal være uvitende om de hensovede, for at I ikke skal sørge således som de andre, som ikke har håp. For så sant vi tror at

Jesus døde og sto opp, så skal og Gud ved Jesus føre de hensovede sammen med Ham. (Dette er de Hellige fra nådens tidshusholdning). For dette sier vi eder med et ord fra Herren at vi som levet, som blir tilbake inntil Herren kommer, skal ingenlunde komme i forvegen for de hensovede, for Herren selv skal komme ned med et bydende rop, med overengelens røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal oppstå først, deretter skal vi som lever, som blir tilbake, sammen med dem rykkes i skyer opp i luften for å møte Herren, og så skal vi alltid være med Herren.” Og så til spørsmålet. Hvem er det som kommer sammen med Jesus, når Han kommer for å opprykke bruden, de hellige på jorden? Husk vi har allerede vist dere at Kristus drog ned til paradiset avdeling i helvete, og løste ut de rettferdige åndene som var der og tok dem med seg, når han forlot stedet. Videre så tok han dem med seg til herligheten når han for opp til himmelen. Dette sier oss at bare de onde åndene i helvete, i jordens indre, var der. Og siden den dagen, når en rettferdig person dør, (en som har funnet sin plass i Guds gjensløsningsplan for jorden) så går Hans ånd rett inn til Guds nærhet, i det himmelske paradiset. Og der venter han på oppstandelsens dag. Og dette er det Paulus skriver om i det som vi her nettopp har lest. Forsøk å få tak i bildet nå. De rettferdiges ånder er altså i Himmelen, og deres legemer har blitt begravet her på jorden et sted, eller i sjøen, eller de er blitt kremert. Men ens for dem alle er, at de er bundet til jorden. Men det ble åpenbart for apostelen Paulus at, når Jesus kommer i oppstandelsen, så vil han bringe disse rettferdige åndene med seg, og dette førere oss til vers 16, ”For Herren selv skal komme ned fra Himmelen, med et bydende rop, (alle nådetidens rettferdige sjeler som er døde i troen på Ham vil der være med ham) og med overengelens røst, og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå”. Dette vil bli legemene til disse som kommer sammen med Jesus. Dette er øyeblikket hvor deres ånd og legemer vil bli gjenforenet. Og når dette er fullført, 17. ” Deretter skal vi som lever, som blir tilbake, sammen med dem rykkes opp i skyer (og dette er en likedan forening med ånd og uforgjengelige legemer) opp i luften for å møte Herren, og så skal vi alltid være med Herren.”

Disse legemene vil komme ut av jorden i uforgjengelighet, og disse som er igjen her på jorden, i live, på den tid, vil da oppleve en forvandling hvor de blir kledd i uforgjengelighet. Og i sammen med de andre vil vi rykkes i skyer opp i luften for å møte Herren der. Og da ser vi ordene ”Og så skal vi

alltid være med Herren.” Her er det at mange mister det. De tror at Jesus vil ta sin brud med seg til Himmelen, og der tilbringe resten av evigheten med Ham. Og det er så langt borte fra sannheten som man kan komme. De går til en bryllupsnattverd sammen med Jesus, men ved enden av Daniels 70ende uke, når den store trengsel har kommet til en avslutning, så finner vi at de hellige kommer tilbake til jorden sammen med Jesus, for å herske og regjere med Ham, på jorden, i tusen år. Du vil kunne finne alle de skriftsteder du ønsker, for å få det fastslått i Åp. 19, og 20. Og da spesielt 19:7-14, og 20:1-6. Før vi da går videre her i vårt budskap, så la oss vende oss til Bibelen igjen, i 1.Kor.15:51-55, hvor vi kan lese hva Paulus hadde å si til disse Korinterne om oppstandelsen av de døde. "Se jeg sier eder en hemmelighet, vi skal ikke alle hensove, (dø) men vi skal alle bli forvandlet" Dette ordet vi, appellerer selvsagt bare til de troende som er i live, når nådens tidshusholdning rinner ut. Det er disse som vil bli forvandlet. La oss lese vers 52. Og i et øyeblikk, ved den siste basun, (det er det vi leste om i 1.Tess.4.16.) for basunen skal lyde og de døde skal oppstå i uforgjengelighet, og vi (de levende troende) skal bli forvandlet." Merk dere nå hva som skjer i vers 53. "For dette forgjengelige (Det er de døde legemer som tidligere er gått opp i forråtnelse) skal bli kledd i uforgjengelighet, (og det betyr at de skal bli løst i fra den fysiske forringelse) og dette jordiske (det er de som fremdeles er i live) skal bli i kledd uforgjengelighet. 54, Så når da det dødelige blir ikledd udødelighet, og det forgjengelige blir ikledd uforgjengelighet, (dette er alt etter oppstandelsen) da skal det bli oppfylt som står skrevet, døden er blitt oppslukt av seieren. 55. Å, død, hvor er din brodd? Å grav, hvor er din seier?" Vi forstår da selvfølgelig at de døde legemer av de onde menneskene, fremdeles vil bli liggende igjen her på jord til etter tusenårsriket er over. Og deres ånd vil da også forbli i Helvete inntil den tid kommer. Men det kommer sannelig en dag da enhver person som har dødd her på jord, skal bli kalt frem fra de døde. Og da vil det ikke lengere være behov for noen annen grav.

FOR ALLTID - INNTIL ENDEN.

Når vi her har nevnt tusenårsriket, så ser det ut til å være tid for å ta med seg noen skriftsteder som bruker uttrykket, for alltid. ((På norsk vil dette være oversatt med EVIG.)) Og vi skal her ta for oss den egentlige betydning av det. Som vi også sa i begynnelsen av vårt budskap, så forstås

vårt engelske uttrykk, FOR ALLTID, som det samme som en evig tilstand, uten noen ende, men i skriften så betyr det nødvendigvis ikke slik. La oss gå videre til Es.9:7, hvor vi henter vårt første eksempel. Vi leser fra det 6.verset, for å få frem vår tanke her. Dette taler frem imot den Jesus som skal komme. ”For et barn er oss født, en sønn er oss gitt, og herredømmet hviler på hans skuldre: (Dette er under tusenårsriket.) Og hans navn skal kalles Under, Rådgiver, Allmektig Gud, Evig Fader, Fredsfyrste, og på hans herredømme skal det ikke være noen ende, over Davids trone, og over Hans kongeriket. Det skal bli støttet og oppholdt med rett og rettferdighet, fra nu av og inntil Evig tid. (på norsk EVIG.) og vi vet at dette peker hen til tusenårsriket, som er en periode på 1000 år, og det er jo ikke noen tid uten ende. Vi kan gå rett over til Esek.43:7, og der leser vi om noe som peker frem til den samme tid, som vi akkurat har lest om. Her finner vi også ordbruken, for all tid. ”Og han sa til meg, menneskesønn dette er stedet for min trone, det sted hvor mine føtter skal stå, og der vil jeg bo blant Israels barn til Evig tid. Og Israels hus skal ikke mere gjøre mitt hellige navn urent, hverken de eller deres konger, med sitt horelevnet eller med sine døde kongers kropper og med sine offerhauger”. Vel for her å vise deg at dette sikter frem til denne periode, så la oss gå til 1.Kor.15:24, hvor Paulus taler om oppstandelsen fra de døde, og her finner vi disse ord. ”Så kommer enden, når han overgir riket til Gud og faderen, etter at han har tilintetgjort all makt, og all myndighet og velde. For Han skal være konge inntil han har fått lagt alle sine fiender under sine føtter.” Dette skal komme til å vare i 1000 år. Så ved enden av denne periode skal vers 26 få sin oppfyllelse. ”Den siste fiende som tilintetgjøres er døden.” La oss så gå videre over til Åpenbaringen 20:11, og ta for oss hva Johannes hadde for en åpenbarelse her. Vi leser dette verset sammen med det som vi allerede har gått igjennom, og dette peker frem imot dommen for den hvite trone, som skjer i slutten av tusenårsriket. ” Og jeg så en stor hvit trone, og Han som satt på den (dette er Kristus som dommer over alle mennesker) og for Hans åsyn vek himmelen og jorden bort, og det ble ikke funnet sted for dem. 12, og jeg så de døde, små og store, stå for Gud, og bøker ble åpnet, og en annen bok ble åpnet, som er livsens bok, og de døde ble dømt etter det som var skrevet i bøkene, (dette er bøkene om menneskenes gjerninger) etter sine gjerninger. 13, og havet gav tilbake de døde som var i det, og døden og dødsriket gav tilbake de døde som var i dem, og de ble dømt, enhver etter sine gjerninger. 14, og døden og dødsriket ble kastet i ildsjøen. Dette er den

annen død, ildsjøen” Her er det at døden vil bli tilintetgjort. Det vil ikke bli noen død etter dette. Jeg vil si det slik, det kommet ikke til å bli noe nytt legeme, begravet her på denne jord etter dette. Vel, dette skulle kunne hjelpe deg til å forstå Paulus’ åpenbaring som vi leste her i Korintierbrevet 15:24-26, Nå skulle du være i stand til å se det. Uttrykket for alltid (eller EVIG) behøver ikke å bety nettopp det som det blir skrevet her. Legg også merke til, at selv om tusenårsriket er en tid med fred og gjenoppbygging, så er det fremdeles ikke den fullkomne tidsalder. Den kommer senere. I tusenårsriket vi Jesus regjere over nasjonene med en jernstav. Det er fordi at jordens befolkning fremdeles er forgjengelige, og de skal gjenoppfylle jorden. Og selv om djevelen er bundet, så har fremdeles alle menneskene den arvelige syndige natur i seg, og den er jo alltid i opposisjon til Gud. Det er også grunnen til at djevelen må løses en liten stund ved slutten av tusenårsriket. Alle de som da ble født etter at han ble bundet, vil da bli testet før den endelige dommen blir avsagt. Og de som ikke er interessert i å underdanige seg Kristus, vi da følge djevelen. Og de vi da bli ødelagt sammen med resten av de onde menneskene, som skal oppstå fra alle tidligere generasjoner for å få sin dom. Jesus Kristus vi gli liv til alle dem som underkaster seg hans autoritet, i ord og gjerning. Du vil sikkert huske at han sa i Joh.11:25, ”Jeg er oppstandelsen og livet.” Det betyr at han gir liv til hvem han selv vil. Det betyr også at han kan og vil kalle frem fra støvet, både rettferdige og onde mennesker. Han er jo oppstandelsen. Han er selve forløsningen, og oppstandelsen er en del av denne forløsningen. Venner, jeg forstår at dette budskapet kanskje vil kunne høres ut som om det går litt rundt i sirkler, men vi er i en tilstand i dag hvor vi ser for oss mange hendelser, som er like ved å gå i oppfyllelse. Og i denne prosessen så vi vil også hjelpe deg til å se at dette Helvete ikke er noe evig tilholdssted. Og som vi tidligere har sagt, så er ikke dette budskap egentlig noe forkynnelse til frelse, slik som du kanskje ville fått høre det i et evangelisasjons- budskap. Men samtidig så vil Jesus Kristi brud også ha en rett forståelse ovenfor disse kontroversielle emnene, før hun forlater denne jordens overflate for å møte sin frelser i herligheten. La oss videre få det klart at, Faith Assembly Church ikke er bare en menighet som bare forkynner den frelsende side ved Guds ord. Vi tror at kristne mennesker skulle kjenne til hva denne Bibelen inneholder, og hvem den gjelder for. Dersom du er uenig i det som vi lærer, så vil jeg bare spørre deg om du vil studere nøyere og så må du ha et åpent sinn, slik at Gud kan få en mulighet

til å åpenbare deg sitt ord. Vi vil aldri kunne få med oss alle de skriftstedene som kunne bli brukt i dette budskapet, men vi tror at de som vi her tar frem, virkelig kan være med å hjelpe til bedre forståelse over hva vi lærer. Og vi stoler på at Gud også vil stadfeste dette faktum til enhver troende som leser denne artikkel.

FORVANDLINGEN – DEN TREDJE FASE.

Før vi nå tar for oss skriftstedene som om handler uttrykket, Evigvarende ((på norsk også her oversatt med EVIG,)) så la oss gå over til Åpenbaringen 20, og her ta med oss den tredje fase i den første oppstandelse. Matteus forteller oss om den første fase. Det var da de gammeltestamentlige hellige sto opp fra gravene, da Jesus sto opp fra de døde. Paulus forteller oss om den andre fase i Tessalonikerne, og det er når bruden skal rykkes i skyer opp i luften, for å møte Herren der. Men nå skal vi ta for oss hva apostelen Johannes hadde å si om den tredje fase, i den første oppstandelse. Åp.20:1, ”Og jeg så en engel komme ned fra himmelen, og han hadde nøklene til det bunnløse dyp, (dødsriket) og en stor lenke i sin hånd. (merk deg her hva han gjør, og husk at dette er et symbolsk språk). Vers.2. og han tok fatt i Dragen, den gamle slangen, som er djevelen, og Satan, og bandt ham for tusen år. (1000 år.) 3. Og han kastet ham i fangehullet, i det bunnløse dyp, og stengte ham inne der, og satte et segl over inngangen, slik at han ikke mere skal forføre nasjonene, før de tusen år er til ende. (Dette verset forteller oss hvor djevelen er, mens tusenårsriket hersker på jorden) Og etter de tusen år, skal han løses en liten stund”. Legg merke til vers 4, for den har selve nøkkelen til forståelsen av den tredje fase i oppstandelsen av de troende. 4. ”Og jeg så troner, og de satte seg på dem, og det ble gitt dem makt til å holde dom”. Dette er bruden som kommer tilbake til jorden sammen med Jesus, etter at bryllupsnattverden er ferdig. Åp.19:14. Johannes ser alt dette i en visjon, og det som her skjer i vers 4, forteller om en gruppe mennesker som har vært martyrer på grunn av sin tro, og la oss nå se etter om de får del i oppstandelsen før tusenårsriket starter. Jo, disse skal jo leve og regjere sammen med Kristus i tusen år. La oss lese det. ”Og jeg så de sjeler som var blitt halshugget for Jesu vitnesbyrd og for Guds ords skyld, (DETTE ER DE DÅRLIGE JOMFRUENE, OG DE JØDENE SOM IKKE VISSTE HVEM JESUS ER) og dem som ikke hadde tilbedt dyret eller dets bilde, og som ikke hadde tatt merket på sin panne, eller på

sin hånd”. Dette forteller oss at, disse er blitt halshugget under den store trengselsperioden. For det er den eneste tiden hvor menneskeheten skal være nødt til å motta et merke som identitet, og hvor de også er nødt til å tilbe dyrets billede. ”Og disse (disse som var blitt halshugget) ble levende (dette er det eneste stedet for oppstandelse for denne gruppen, dersom de skal leve og regjere med Kristus i det hele tatt. Og dette skjer mellom den store trengselen, og selve tusenårsregjeringen. Johannes sier at disse menneskene ble halshugget, og at det var på grunn av deres tro på Gud, men når han ser dem så var de allerede blitt opprykket, og jeg kan forsikre deg om at hver eneste en av dem hadde hodet på rett plass når Johannes ser dem. Dette skriftstedet skulle fastslå spørsmålet om disse som måtte ha mistet lemmer på sitt legeme i dette nåværende liv, de vi ikke være uten disse lemmer i det livet som skal komme. Dersom disse hadde sine hoder satt på plass, da vil også disse som har mistet armer, legger, øyne, osv.: ha fått tilbake sine respektive lemmer når de står opp i oppstandelsen. Noen vil kanskje si, hvorfor tar du frem dette igjen? Vi trykker dette budskapet i den hensikt å kunne hjelpe disse, som ønsker å bli satt fri fra sine tradisjonsbundne læresetninger, ved i stedet å få servert sannheten. Og det er fremdeles en hel del mennesker som ikke er enige i tanken om oppstandelsen mellom trengselsperioden, og tusenårsriket. Dette gir oss en sjanse til å frembringe det faktum, at det kommer til å bli tusener drept under den store trengsel, som er like foran oss. De kommer til å nekte å tilbe dyret, og hans bilde, og de kommer til å nekte på å få dette merket plantet på sin panne og på sin hånd. Dette vil forårsake at de blir halshugget, men samtidig så vil deres død bli et vitnesbyrd om deres tro på Gud. Når Johannes først så denne skaren (som er omtalt i Åp.7:9-17) så identifiserte engelen, som talte med Ham, dem og sa, ”Disse er det som kommer ut av den store trengsel, og de har vasket sine kjortler og gjort dem hvite i lammets blod. Derfor er de for Guds trone, og tjener Ham dag og natt i Hans tempel. Vers 9. forteller om dem, at de var en stor skare som ingen kunne telle, og enda så blir folket i de store kirkesamfunnene opplært til å tro, at alle som tror på Gud vil bli opprykket, når Jesus kommer for å hente sin brud. Kan du nå begynne å forstå hvorfor vi trenger å akseptere Guds ord (i sin åpenbarte form) til et folk som er blitt opplært på en slik måte? Vi kan like så godt se det i ansiktet: Det er en stor skare av mennesker (som lever her på jorden i dag) som tror på Gud, men de vil ikke kunne bli med i opprykkelsen når Jesus kommer, av den enkle grunn, at de

ikke vil sette seg ned å bli opplært i det åpenbarte Guds ord. De vil ikke kunne være kledd ordentlig når opprykkelsen er et faktum. Derfor vil de måtte bli tilbake her for å bli drept av dyret. Hvor vil da deres sjeler ta veien? Deres sjel går til herligheten, men deres legemer er nødt til å gå til grunne i jorden, inntil timen for deres oppstandelse kommer. Og den blir like før tusenårsriket starter opp. Vi ser her at de er ikke noe brudefolk, men de skal leve og regjere med et evig liv, sammen med Kristus. Derfor, når da deres legemer står opp fra jorden, så vil det bare være onde døde mennesker som blir igjen i jordens dyp, til etter at tusenårsrikets herlighet er over. Dette er det Åp.20:5, viser oss. ”Men resten av de døde ble ikke levende før etter at de tusen år var til ende. Dette er den første oppstandelse. Han fortsetter videre i vers 6, ved å si, ”velsignet og Hellig er de som har del i den første oppstandelse: over dem har den annen død ingen makt, men de skal være Guds og Kristi prester og regjere med Ham i tusen år.”

EVIGVARENDE - HVOR LENGE ?

Vi kommer til å ha mer å si om det som vi allerede har sagt, men nå skal vi ta for oss uttrykket evigvarende. Vi finner dette uttrykket brukt meget gjennom hele Bibelen, og i de fleste tilfeller hvor det er brukt, så tales det om en tid uten ende. Eller også om Gud, som er evig, uten noen begynnelse, eller ende. Men vi har noen få steder hvor dette uttrykket er brukt, som ikke kan bli fortolket på den måten, at det betyr evig, med en tilstand uten noen ende. Det er disse ting vi her skal ta for oss mere nøyaktig, og jeg håper at dette kan bringe litt større klarhet i mange av de tradisjoner som har hersket gjennom tidene, og heller vært med å gjøre skriften uklar. La oss for eks. : ta Matt.18:8, hvor det tales om den evige ild, og Matt 25:46, om den evige pine, mens 2 Tess. 1:9, taler om en evig fortapelse, som om det er en levende tilstand hos menneskene. Og dette er alt omtalt om onde og ugudelige mennesker som ikke ønsker å adlyde Guds ord. Vi tar her for oss disse forskjellige skriftstedene, slik at våre øyne kan åpnes litt, for hvordan kan man ha en evig pine, eller evig fortapelse, på samme tid. Vi holder oss her til den engelske forståelse av dette ordet. Med andre ord, dersom vi tar Matt.25:46, hvis evig, i dette verset skulle forstås med en tid, uten noen ende, hva da med dem som endte i den evige fortapelse, for de kunne jo ikke bli ødelagt. Men vi vet jo at de onde, skal bli tilintetgjort i ildsjøen. Deres fortapelse vil måtte bli på samme vis, som en trestokk blir ødelagt når

den blir kastet inn i ilden. Den blir ikke oppbrent øyeblikkelig, derfor hvis det hadde følelser slik som vi har det, ville det ikke da hadde kunnet fortelle at det nå brente? Selvfølgelig, men det kommer til en tilstand da trestykket vil være fullstendig tilintetgjort, da vil det ikke kunne uttrykke seg mere. Forskjellen mellom en stokk som blir brent i en ovn, og de sjelene som blir kastet i ildsjøen er denne, at de atomene som utgjør denne stokken, vil ikke bli tilintetgjort, men det er Guds hensikt å utrydde av jorden, et hvert spor etter synden og ondskaperen i denne verden, så etter en tid, når de har lidd nok, så vil de bli helt utslettet. Et hvert spor etter dem vil opphøre å synes.

I Åp.20:14, kaller Johannes dette for den annen død. Hvorfor? Ikke bare vil livet skille seg fra legemet, men selve individualiteten i dette livet vil komme til å bli utslettet i denne ildsjøen. Spør meg ikke om hvor lenge disse sjelene kommer til å pine før de er utslettet. Jeg vet ikke. Det er Guds egen sak, og Hans alene. I vers 12, sier Johannes, ” Og jeg så de døde, små (dette er tjenertypen) og store, (dette vil da være de kongelige typene, eller den øvre klasse av menneskene) stå for Gud, og bøker ble åpnet.” Dette er et øyeblikk hvor menneskeheten vil strekke seg hele veien tilbake til den første familien på jorden. Med andre ord, det vil dekke hele perioden mellom Adam og slutten av tusenårsriket. Bare disse som allerede har blitt forvandlet, og som nå er gått over i uforgjengelighet, vil kunne utebli fra denne oppstandelsen, og Guds avsluttende dom. Og husk at denne dommen finner sted etter at de tusen år er til ende, hvor Kristus har regjert sammen med sine hellige fra alle de tidligere tider. Og også etter at Satan har vært løst en liten tid, og etter at han har hatt anledningen til å samle i sammen en stor skare mennesker fra alle nasjoner, gjennom sin forførelse. Vers 8, gir oss beskjed om hvor stor en skare det er som blir forført, for de vil bli som tallet på havets sand, men deres liv vil komme til kort, når de slår seg i sammen med Satan. For det første Satan gjør, er å samle seg en stor arme mot Guds folk, og det gjør at Gud sender en ild ned fra himmelen som fortærer hver eneste en av dem.

KREMASJON.

Ut fra synspunktet om oppstandelsen, så er det mange mennesker som har stilt flere spørsmål, og et av de er, Hva med det folket som er blitt kremert? Er ikke menneskene bestående av ca 87% vann? Hvor går da dette vannet?

Vannet går ikke i ildsjøen. I en kremasjonsprosess, så forårsaker den ekstreme heten at de flytende stoffene går over i gassform. Et hvert element som ble brukt for å skape dette legemet går tilbake til sin originale form. Et hvert atom forblir, og bare selve karbonet blir latt tilbake for å utgjøre selve asken, men når tiden er inne for dette legemet til å oppstå igjen, så vil ikke Gud ha særlige vanskeligheter med å forme dette legemet igjen. For Ham vil det være like enkelt å reise opp et legeme som er blitt brent, som det vil være å reise opp en som har gått gjennom forråtnelsesprosessen gjennom mange år. La meg si dette, når de onde blir kastet inn i ildsjøen, så vil det være i den hensikt å ødelegge et hvert spor av dette legemet, av sjelen, og av dens ånd. Et hvert atom som ble brukt for å skape disse individene vil bli fullstendig utslettet.

DEN EVIGE LIVS ÅND.

Jesus talte til Nikodemus om å bli født på ny, og Nikodemus forsto ikke hvordan det kunne være mulig, for han tenkte på det hele fra det naturlige standpunkt. Han forsto ikke at Jesus talte om en åndelig tilstand. Dette synes fortsatt å være et stort mysterium blant menneskene i denne verden, for det kan bare bli forstått skikkelig av de, som selv har opplevd dette. Gud gir hver eneste person en sjanse til å gjøre det som er rett er, akkurat som han gav Kain en sjanse i begynnelsen. Men dersom vi, som individer, ikke overgir våre liv til Gud, og lar Ham få den viktigste plassen i våre liv, slik at han kan plassere det Evige livet i oss, (som er hans ånd), da er vi også bestemt til å bli fullstendig utslettet gjennom prosessen i ildsjøen. Når vi blir født på ny, så mottar vi Guds ånd, (den Hellige Ånd), og dette setter oss straks i en evig, og evigvarende tilstand. Vær oppmerksom på det faktum, at ordet evig betyr, uten begynnelse, og uten ende. Bare Gud er EVIG. Derfor leser vi i (Joh 3 :15-16), ” at den som tror på Ham ikke skal fortapes, men ha evig liv.” Det betyr at han vil legge sin ånd (som er evig) i oss, og gi oss, som individer, et evig liv. For så har Gud elsket verden, at Han gav sin sønn, den enbårne, for at hver den som tror på Ham, ikke skal fortapes, men ha Evig liv” I dette spesielle skriftstedet, er også uttrykket evigvarende brukt. Og her betyr det uten tvil, en tid uten noen ende, for når vi mottar Guds evige ånd, da blir vi personer som aldri kommer til å dø. Hva var det vi sa? Jo, når noen mottar evig liv, så betyr det at de har mottatt livet i fra Gud, (for Gud er ånd) og selv om mennesket har hatt en

begynnelse, uten det evige livet i seg, så kommer han ikke til å få noen ende når han blir overklemt med dette livet. Jeg håper at det er klart for deg. For her omtaler vi de forskjellige ordbrukene om uttrykket evig. Og vi ønsker å vise deg at dette Helvete ikke er et evig tilholdssted. Og heller er det ikke evigvarende i den fremstilling at det aldri vi ta slutt. Jeg tror at vi har gode skriftsmessig beviser som kan forsterke det faktum at Helvete vil en gang få en ende. Du vil kanskje si, Men Bro. Jackson, hvorfor har det da tatt menneskeheten så lenge å finne det ut? Jo det er på grunn av den måten hedningenes verden har behandlet evangeliet. De har bygget opp sine seminarer, og institusjoner, (og prøv her å forstå at jeg ikke taler imot utdanning rent allment sett) men ingen av dem har noen gang vært instrumenter til å bringe frem en sann åpenbaring for menneskene. De er bare institusjoner som har bygget rundt en lære, som en mann måtte ha hatt ved en inspirasjon fra Gud. Et eller annet sted i sitt guds liv, så fikk han se noe i Guds ord, som talte imot den vanlige tradisjonen som folk hadde. Naturlig vis fikk han noen etterfølgere som begynte å forkynne ut fra denne forståelsen som han hadde fått. Og videre så brakte det med seg grunnleggingen av en ny organisasjon. Disse gikk da sammen om å fremholde denne form for lære, og i dag så har vi hundrede av forskjellige religiøse denominasjoner rundt om i denne verden. Og de fleste av dem har sine egne skoler. Men ingen av disse skolene har noen gang produsert noen ekte åpenbarelse. De har bygget opp sine verk rundt teorier og forhåpninger, som veier til å møte sin Gud på, og deres menneskelige forstand og intellekt har hindret dem til å bli begrenset til kun dette.

LUSIFER - DJEVELEN.

Vi har noen flere skriftsteder som vi ønsker å få klarere i dette budskapet, så bli med meg til Es.14:12-15. Hva vi her ser for oss, er ordet Helvete, men la oss lese disse ordene først. 12.” Hvor er du ikke falt ned fra Himmelen, du strålende stjerne, du morgenrødens sønn, ((på engelsk står det, O, LUSIFER,)) hvor er du ikke felt til jorden, du som slo ned folkeslag. Det var du som sa i ditt hjerte, Til Himmelen vil jeg stige opp, høyt over Guds stjerne vil jeg reise min trone, jeg vil ta sete på Gudenes tingfjell i det ytterste Norden, jeg vil stige opp over skyenes topper, jeg vil gjøre meg lik den høyeste. Nei, til dødsriket (til Helvetet) skal du støtes ned, til hulenes dypeste bunn”. Et eller annet sted i den forrige tidsalder, (før Adam i edens

have) så var LUSIFER en rettferdig engel, men hans bestrebelse på å gjøre seg selv lik Gud, forårsaket at Gud kastet Ham ned på jorden. Hans herredømme ble da lagt til dødsriket, eller i jordens hjerte, og Helvete ble hans sted, og hovedkvarter. Senere skapte da Gud mennesket, Adam, og så, Eva, som skulle være sammen med Adam. Han satte dem der i haven for å herske over denne planeten. Dersom de hadde vært lydige mot Gud, så ville de ha innehatt den fullstendige kontroll over jorden, og den ville ha forblitt under deres regjerende hånd, men når de syndet så tapte de retten til denne suverene autoritet over de åndelige makter, så vel som de naturlige krefter. Med andre ord så solgte de sin autoritetsrett. Og hvem tror du det var som overtok denne makten når de måtte gi den opp, jo gamle LUSIFER selvfølgelig. Og han har bare fortsatt med å utføre sine onde gjerninger over denne jorden siden den gangen.

Siden det var han som introduserte synden, og lønnen for synden er døden, så må vi også si at LUSIFER er sleve opphavet til døden. Som vi da tidligere sa, før dagen på Golgata, så måtte enhver sjel gå til Helvete, når døden hadde inntruffet, og det uansett om det var rettferdige eller onde sjeler som døde. Jeg vet hvordan mange mennesker vil komme til å se på deg, dersom du legger frem denne forståelse av skriften, men det er da i alle fall sannheten uansett. Det er hvorfor David sa, ”Du skal ikke etterlate min sjel i dødsriket (Helvetet)”. Han så fremover mot Golgata, og visste at Gud kom til å gjøre noe som skulle fri ham ut av fangenskapet i helvete. Daniels sjel ble i sannhet utfridd av helvete ved det som ble tilveiebrakt på Golgata kors, men LUSIFER, denne gamle djevelen, er fremdeles fyrsten over all ondskapen på denne jorden. Og han utfører sin vilje og hensikt over det naturlige mennesket på jorden i dag. Men han vet at han har bare kort tid igjen. Gud er den åndelig kraft for det gode, og Satan er den åndelige kraften for det onde i verden. Det er grunnen til at Paulus skriver i Ef.6:11-12, ”Ikle eder Guds fulle rustning, så I kan stå eder imot djevelens listige angrep, for vi har ikke kamp imot blod og kjød, men mot makter, mot myndigheter, mot verdens herrer i dette mørket, mot ondskapens ånde-hær i himmelrommet.” Vår største kamp her i dette livet, er å forsøke å leve for Gud, og det gjør vi ikke med kjød og blod, eller mot kjød og blod. Denne kampen skjer mot ondskapens åndehærer, disse mørkets makter i himmelrommet. Det er sant, Satan bruker mennesker til å gå imot oss, men

den virkelige kampen foregår i åndens verden, og den kan ikke vi se med våre naturlige øyne.

DOMMEN I MATTEUS 25.

La oss nå gå over i Matteus evangelium, og ta for oss en annen del av skriften som ofte gir folk hodebry. Dette vil være i forbindelse med dommen som skjer i den siste delen av Matt.25. Mange har spurt, når er det at denne dommen skal tre i kraft? Andre har spurt hvor vil det skje? Og andre igjen ønsker å få vite hvem det er som blir dømt. For da å besvare et av dem først, HVOR, så la det være klart at dette skjer rett her på jorden. Det neste spørsmålet, NÅR, det er noe som mange har hatt problemer med å få klart for seg. Det vil komme til å skje etter at Kristus og hans brud har returnert tilbake til jorden igjen, etter bryllupsnattverden, og etter at den store trengselen har gått over jorden. KRISTUS og hans brud vil da være tilbake på jorden igjen, i sine uforgjengelige legemer, og svaret på det neste spørsmålet, HVEM som vil bli dømt, er dette, Alle de nasjoner som finnes i verden, vil bli dømt. Det betyr, alle de gjenlevende jordiske skapningene, som fremdeles er i live etter at den store trengsel har gått over jorden. De vil bli samlet i sammen og dømt etter hvordan de er verdige til å gå inn i tusenårsriket.

Jeg vet at du ikke kommer til å finne ordet tusenårsriket omtalt i Bibelen, men som vi allerede har sagt, det er et uttrykk som betyr, ett tusen, og skriften omtaler virkelig ett tusen år. Dette er det antall av år som Kristus skal komme til å herske sammen med sine uforgjengelige hellige, og disse vil da regjere over denne jorden. Derfor må vi også se dette i dommen i Matt.25: vers 31-46, som en dom som skjer mellom trengselstiden, og begynnelsen av dette tusenårsriket. Dette er ikke den store hvite trones dom. Det er ingen bøker som åpnes her, i dette kapittel. Denne dommen er kun begrenset til å ta for seg det antall av jordiske mennesker som kommer ut av den store trengsel, i livet. Og disse er det som skal gjenoppfylle jorden i tusenårsriket. La oss lese litt av dette nå. Vers 31. ”Men når menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med Ham, da skal Han sitte på sin herlighets trone. Og alle folkeslag skal samles for Hans åsyn, og Han skal skille dem fra hverandre, likesom hyrden skiller fårene fra geitene, og han skal stille fårene ved sin høyre side, men geitene ved sin

venstre. Da skal Kongen si til dem ved sin høyre side: Kom hit I min faders velsignede! Arv det riket som er beredt eder fra verdens grunnvold ble lagt! For jeg var hungrig, og I gav meg å ete, jeg var tørst, og I gav meg å drikke, jeg var fremmed, og i tok imot meg, jeg var naken og I kledde meg, jeg var syk og i så til meg, jeg var i fengsel, og i kom til meg. Da skal de rettferdige svare han å si: Herre når så vi deg hungrig og gav deg mat, eller tørst og gav deg drikke? Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og kledde deg? Når så vi deg syk, eller i fengsel og kom til deg? Merk dere at disse ting som her er nevnt, er rent grunnleggende prinsipper som en god moralsk person, eller personer, ville ha gjort i deres naturlige hverdagsliv. Disse er tegn på en god sosial og en moralsk karakter, og har egentlig ikke noe å gjøre med de kristne mennesker. De kristne kommer ikke en gang inn under denne dommen. Den er basert i det hele på den karakter, og de gjerninger som disse menneskene utfører. Og da spesielt i en tid hvor et utvalgt folk blir forfulgt for å tilintetgjøres. Jeg taler her om de menneskene som blir forfulgt av Antikrist, og det dyresystemet bak ham, for de vil forsøke å drepe og utrydde, i denne trengselsperioden, alt det de bare kan komme over. Merk dere hvordan Jesus svarer dem her. Vers 40 ”Og kongen skal svare dem og si til dem: Sannelig sier jeg eder, Hva I har gjort imot en av disse mine minste brødre, det har I gjort imot meg.” Alle menneskenes gjerninger, og ord, er åpne for Gud. Intet kan skjules for Ham. Han ser det gode og det onde, Han behøver ikke å skrive det ned i en bok for å huske det. Bøkene blir åpnet ved den hvite trones dom, og disse bøkene vil ikke være bøker, slik som du og jeg tenker oss bøker. Dette er figurative ordbruk, for å gjøre oss i stand til å skjønne at Gud holder en fullkommen ihukommelse over alle ting. Før vi beveger oss over til de onde, så la oss merke oss hvor fullkomment Paulus’ ord til Tessalonikerne passer inn med vers 31. Her i Matteus 25. Det som Paulus beskriver i 2.Tess 1: 7-9, er hendelser som skjer like før den dommen som vi her omtaler. Vers 7,” Men eder som trenges, ro sammen med oss, når vår Herre Jesus åpenbares fra himmelen med sin makts engler, (dette er hva Matt. 25:31, også sier) 8, med luende hevn over dem som ikke kjenner Gud, og over dem som ikke er lydige mot vår Herre Jesu evangelium, 9. De som skal lide straff, en evig fortapelse borte fra Herrens åsyn, og fra hans makts herlighet”. Den første som Han legger sin hånd på, er Antikristens ånd, som er den falske profet, og ånden over dyresystemet, og han kaster disse to åndene i ildsjøen. Du vil finne det i Åp.19:20, dersom du vil lese det. Når disse to åndene (falne

engler) er kastet i ildsjøen, så vil den mørkeste perioden i menneskehetens historie bli brakt til en ende. Jesus vil da ta makten og sette seg på sin trone, i sitt rettferdighets kongerike. Ettersom da nasjonene av jordiske levninger etter den store trengselen passerer forbi Ham, så vil han utta seg et antall mennesker av dem som er skikket til å utgjøre det levende element av mennesker i tusenårsriket. Vær nå så snill å ikke misforstå denne dommen. For det er mange mennesker i dag som tror at denne dommen vil inkludere menneskene fra hele nådetiden som er passert. Det er ikke riktig. Det vil ikke kunne finnes noen av de oppstandene sjelene fremfor denne dommen. Jeg ønsker her å gjøre det helt klart, at det bare dreier seg om levende mennesker som har gjennomlevd trengselen, som kommer til å bli dømt her. Og dommen er basert på hvordan de reagerte ovenfor den desperate nød som Jesu brødre ble utsatt for, gjennom denne mørke trengselsperioden. ”Hva I har gjort imot én av disse mine minste brødre, det har I gjort imot meg.” Etter dette, vender han seg så til dem som står ved hans venstre side og sier.: ”Gå bort fra meg I forbannede, i den evige ild, som er beredt for djevelen og hans engler”. Det kan her se ut som om de øyeblikkelig blir kastet i ildsjøen, men det er ikke det faktiske forhold i det hele tatt. Det vil ikke kunne skje før etter at de tusen år er til ende. De eneste som blir kastet i ildsjøen før tusenårsriket, er disse to åndene som vi nettopp nevnte. For det var deres endelikt. Det skjedde ikke med dem som var ved Hans venstre side, de ble ikke funnet verdige til å leve gjennom tusenårsriket, og de som ikke får denne rett, vil heller ikke bli gjort verdige til å leve etter at de tusen år er til ende, så vi kan jo godt se på dem som dømt alle rede. Kan du forstå det? Men enda så vil disse bli kalt fram for å stå for den store hvite trones dom ett tusen år senere. Men de vil allerede vite hva deres endelikt vil bli. Selv om vers 41, forteller at ildsjøen var beredt for djevelen og hans engler, så husk at de er ikke kastet i denne ildsjøen mens denne dommen pågår. Du kan sikkert nå forstå hvorfor vi må ta med oss forskjellige andre skriftsteder i et studium som dette, eller så ville mye blitt gjort, ett tusen år for tidlig. (Da selvfølgelig i det menneskelige tankespill, for i Gud, kommer alt på sin rette plass.) Disse to åndene som øyeblikkelig blir kastet i ildsjøen, når Jesus kommer tilbake til jorden, er to av de ypperste fallende englene, blant den skare av fallende engler som ble kastet ned fra himmelen sammen med LUSIFER. Men selv om de var mektige, så var Satan den som hersket over dem igjen. Vi kan bare si at de var to ånder, dirigert av djevelen. Den ene av dem ble tillatt å

etterligne det vi kaller kristenheten. Den andre hersket over verdenssystemet, som ble kalt for dyret. Brødre og søstre, foreningen av Europa som foregår i dag, forteller meg at dyret i åpenbaringen 13, er under full fremmarsj.

KATOLISISMEN KOMMER TIL Å RI PÅ KOMMUNISMEN.

En søster her i forsamlingen fortalte nylig om noe som var skrevet til henne i et brev fra Florida. Det syntes som om, mens hele verden var opptatt med å spekulere på hvem den neste paven skulle komme til å bli, så hørte hun, (som skrev brevet) en uttalelse gjort av en av de største lederne i den Katolske kirke. Sitatet var noe likt dette, Kirken (Han mente da den katolske kirke) vil komme til å ri på kommunismen for å få verdens oppmerksomhet. Og det er jo nettopp det som vi leser om i Joh. Åp. 17, og husk at dette kom ikke fra leppene til noen protestant. Dette kom fra en av de øverste innen den katolske kirke. Du som leser disse ord, jeg kjenner ikke til din religiøse bakgrunn, eller hva slags politisk bakgrunn du har. Men det interesserer meg heller ikke, men jeg vil at du skal vite at denne gamle jordkloden beveger seg nå raskt mot sin ende av denne hedningenes tidsalder. Det er en liten nasjon rett over denne dammen, (Israel) som er som en tidsinnstilt bombe, og de har en leder i dag som kalles MENACHEM BEGIN (dette skrives i april 1982.) som er meget bestemt på å gjøre alt etter Bibelens gamle oppskrifter. Resten av verden forsøker å få i stand et press mot denne nasjonen, for å få til et kompromiss, men opp til denne tid, så holder fremdeles Israel sine landemerker med en fast hånd. Ikke bare fortsetter hun å bygge nye samfunn eller kibbutzer på vestbredden av Jordan, men hun har også tillatt flere og flere fremmede troppe å operere som en buffersone mellom dem og deres fiender. Vi har ikke her spalteplass til å gå inn på alt dette her, men venner, jeg ber dere ryste dere selv kraftig i nakken, og få forstand på at denne boken, Bibelen, er i ferd med å gå i oppfyllelse rett foran våre øyne.

Vi har forkynt et budskap, og også publisert det, hvor vi forsøker å vise dere dette, at enda selv om kommunismen og kristendommen er bitre fiender av hverandre, så vil de i enden gå i sammen. Og katolisismen, som er den store skjøge i åpenbaringen 17, vil komme til å ri, eller styre kommunismen, inntil hun (katolisismen) blir gjort øde, og naken, og gå opp i flammer, av

de selv samme hornene som hun da tidligere red på. Verdens – dyresystemet, som det fortsetter sitt løp, vil bli så politisk, kommunistisk orientert, at katolisismen kommer til å bli oppslukt av det. Det er derfor vi i dag kan se at 10 av de største landene i Europa gjennomgår en slik drastisk forandring i deres regjeringsstruktur. Kommunismens makt, og innflytelse, reiser seg opp i disse regjeringene, og motstår en kamp mot den nå eksisterende katolske makt, som fremdeles har hersket i disse regjeringene. Det er derfor disse Kristne demokratiske partiene har lidt slike store nederlag. Vi nærmer oss virkelig avslutningen av denne tid.

Jeg har sagt mange ganger, når tiden er inn for denne falske profet (den religiøse fyrste, antikrist) at han skal komme inn på scenen, så vil han gjøre katolisismen mere aktuell, slik at den kan bli mere akseptabel for verden å anerkjenne. Men ved å gjøre det så vil han måtte bli så politisk orientert at han vil bli selve dommen for den katolske kirke, når dette systemet har fått løpt linen ut. Når vi her taler om dette dyresystemet, så forsøk å forstå at vi refererer til denne verdensordningen, som skal råde i det hedningenes tid renner ut. Og denne verdensordningen er en sammenføyning av katolisismen, og protestantismen. Og disse skal sammen regjere verden. Og paven i Rom vil komme til å være den som leder og fører det hele. Det er den tid da han skal oppfylle sin forutsakte rolle som antikrist, men den sørgelige delen av det hele, er at hans lære har vært antikristelig ned gjennom alle tidsaldrer, og i disse siste dager så er protestantismen for blinde til å kunne registrere det hele. Derfor vil hun også gå inn i fellesskap med Ham. Det vil bli en mørk tid for menneskeheten, men etter at det har spilt sin profetiske rolle, så vil Jesus komme tilbake med sin mektige arme, og ødelegge alt menneskeverk. Han vil kaste disse to åndene i ildsjøen øyeblikkelig. Og dette bringer oss i tid, tilbake til den dommen som vi tidligere var inne på i Matt. 25. Vi forsøker her bare å trekke inn noen hendelser, i dette budskapet, som kan etablere en lenke med hendelser over de ting som bare er like foran oss i dag. Og tidsfaktoren for at de skal skje, er såre nær.

PASIFISME OG BEDRAG.

Venner, dere kan være sikre på at, dersom Jesus Kristus skulle komme tilbake til jorden i dag, som han gjorde det for 2000 år siden, forkynne det

han gjorde, lære, og leve livet på den måte han da gjorde, så ville de religiøse kirkesystemer ha vært de første til å si: KORSFEST HAM! Vet du hvorfor? Det er fordi deres lære er antikristelig. De vil heller holde seg til sine egne menneskelagde læresetninger, og dogmer, fremfor å motta det åpenbarte Guds ord. Religion er en forferdelig ting: det finnes ikke noe liv i det. Hedningenes organiserte religion, er ikke noe annet en djevleens pasifiseringsprogram. Det er formet for å lede menneskene slik at de på en lettvint måte kan få fornemmelsen av å ha evig liv. Det er det vi leser om i åpenbaringsboken. Der forfører djevelen hele verden, han ble kastet ned på jorden. Helt siden Gud plasserte Adam og Eva ned på denne jorden, så har djevelen hatt et program om bedrag og forførelse blant menneskeheten. La oss lese versene fra kap.19. i Joh. Åp. for det vil hjelpe å klargjøre den rekke av hendelser, når Kristus kommer tilbake til jorden igjen. Vers. 19, ”Og jeg så dyret og kongene på jorden og deres hærer samlet for å føre krig mot han som satt på hesten, og mot hans hær. 20, og dyret ble grepet, og sammen med det den falske profet, han som for dets øyne hadde gjort de tegn hvormed han hadde forført dem som tok dyrets merke og tilbad dets bilde, disse to ble kastet i ildsjøen, levende, som brenner med svovel. 21, og de andre ble drept med hans sverd som satt på hesten, det sverd som gikk ut av hans munn, og alle fuglene blev mett av deres kjøtt.” Vel, her har vi talt om den dommen som Jesus vil foreta, ved å utskille et element av levende mennesker, som han skal herske over i tusenårsriket, og disse skal gjennoppfylle jorden. De versene som vi nettopp leste, gjør oss i stand til å se hva som skjer med alle dem som ikke blir funnet verdige til å leve på den tid. Kongen, Jesus Kristus, vil slå dem til døde med sitt sverd, som er ordet, uttalt av Hans munn. Alle de onde vil fysisk sett bli slått, før tusenårsriket starter, men de blir ikke kastet over i ildsjøen før etter tusenårsriket er over, når dommen for den hvite trone er et faktum. Hvordan dreper han dem da? JO, med sin munns sverd. Husk at dett er et symbolsk språk. Tenk deg hvordan Paulus talte til Hebreerne, (Heb.4:12) ”For Guds ord er levende og kraftig og skarpere enn noe tveegget sverd og trenger igjennom, inntil det kløver sjel og ånd, ledd og marg, og dømmer hjertets tanker og råd.” Det er et skarpt tveegget sverd som Jesus kommer til å slå de onde med, og det er dommens ord, uttalt av Hans munn. Han rett og slett taler dem til døde. Du får en liten forsmak på dette, når du tar for deg hendelsen om Ananias og Safira, hentet fra Ap.gj.5:1-11. Det var ingen som la sine hender på dem, før etter at de var døde. Slik vil det også bli når Jesus taler til de

onde, når han kommer tilbake til jorden. Han skal slå restene, som det blir sagt i kap. 19:21, i Joh. Åp, av de onde, etter at de rettferdige er blitt utskilt i fra dem. Jeg må bare erkjenne at det er vanskelig å få disse hendelsene fremstilt på en slik måte for oss, at det hele kan være enkelt å se. Men vi hviler også på den Hellige ånds hjelp og veiledning i slike ting, for han vil gi oss forstand og hjelpe oss til å se det.

Noen av de skriftstedene som vi har lest vil lede en person til å tro, at Jesus egentlig kommer ridende ut av en sky på en vanlig hvit hest, og så vil han slå alle de onde med et stort sverd, eller med en kraftsalve av sine mektige ord. Johannes så disse ting i ånden, men han gjenfortalte dem ikke alle i detaljer, og i noen kronologisk orden. Det er derfor vi må stole på den Hellige ånds veiledning, ettersom vi samler i sammen disse forskjellige versene, for å få det fullstendige bildet. Johannes så bare at alle de onde ble slått, men la meg fortelle deg at alt dette skjedde ikke på en gang, eller på samme tid.

KOMMUNISTER BEKJEMPER KOMMUNISTER.

Under den siste halvdel av Daniels syttiende uke, når dette dyresystemet er i full sving med å forfølge og utrydde disse som nekter å ta dyrets merke, da vil kongene fra Østen (og det er de orientalske kommunistene) begynne å gjøre seg rede til å dra imot Midtøsten. Deres arme vil komme til å være på rundt 200.000.000. mennesker. Som de da begynner å samle seg der (og merk dere at deres hensikt er for å ødelegge og bekjempe) så er det at alt legger seg til rette for det store slaget som her i Bibelen blir kalt Harmageddon. Når denne kampen begynner å bygge seg opp, så vil du se for deg, orientalske kommunister, som kjemper imot kommunister fra den Europeiske verden.

Russland vil ikke da lengere være den store verdens makt slik som den er der nå. Hun vil allerede blitt vippet av pinnen, av den Allmektige Gud. Det skjer når hun kommer ned mot Israel, før Daniels syttiende uke begynner. Det vil være fullbyrdelsen av Esekielprofetien i kap. 38 &39. Og der vil Gud drepe hele hennes veldige arme, alle så nær som en sjettedel av invasjonsstyrken. Men nå, som vi ser at Daniels-ukene renner ut, og Harmageddonkrigen er under oppsving, da er det at Jesus og hans store

arme kommer ned fra Himmelen, og returnerer tilbake til jorden. På den tid, som vi leser fra 2.Tess. 1.:7-9, tales det om Jesus som blir åpenbart i Himmelen, hvor han kommer med luende ild, for å ta hevn over alle dem som ikke kjenner Gud. Da vil dette bli oppfylt. Disse onde armeene vil bli knust, og resultatet av deres ødeleggelse, vil legge grunnlaget for oppfyllelsen av skriftstedene i Esaias og Malakias. Det var disse skriftstedene som fikk Broder. William Branham til å gi dette sitatet, om de rettferdige som vandret inn i tusenårsriket på asken av de ugudelige. Det er fordi de vil bli brent til døde. Men tro nå bare ikke at alle de urettferdige kommer til å bli drept på dette tidspunktet. For det vil de ikke. Det må være en rest av mennesker som er tilbake i live for å oppfylle de skriftsteder som vi omtaler i Matt.25, og i Åpenbaringen 19:21. Hvis Jesus drepte absolutt alle der når han kom ned fra himmelen, og etterlot bare dem som skulle leve i tusenårsriket, når han avslutter krigen ved Harmageddon, da ville det jo ikke kun være noen tilbake som kan oppfylle skriftstedet her i Matt.25. Og ved dette skriftstedet kan vi fastsette situasjonen i mellom Harmageddon (som er avslutningen av trengselstiden) og tusenårsriket, hvor Kristus vil herske over jorden.

Vi leste ned til vers 41, hvor Kongen sa til disse ved sin venstre side, ”Bort fra meg i forbannede, i den evige ild, som er beredt djevelen og Hans engler”. Og du vil kunne merke deg fra de følgende versene, at enhver person som var kommet på den venstre side, var der fordi de hadde utelatt å følge de menneskelige humanitære moralnormer i sine gjerninger, (under trengselen) noe de rettferdige på den høyre side hadde gjort. Den gruppen får vi høre stille et likedan spørsmål til Ham, som den rettferdige gruppen spurte, bare med forskjellen av ordet, ikke. Når så vi deg, og ikke....Han svarte dem, vers 45, ”Sannelig sier jeg eder, hva I ikke har gjort mot en av disse minste, det har I heller ikke gjort imot meg”. Dette forteller meg, at disse menneskene blir adskilt og dømt, kun etter de gjerninger som de hadde, eller ikke hadde gjort. Disse som du ser på den høyre side, må ikke bli tatt som en gruppe som egentlig trodde på, og aksepterte Kristus, og at det var derfor at de fikk denne lønnen. Nei, for han forteller dem at det var på grunn av den måten de hadde vist medlidenhet, og at de hadde tjent disse brødrene i deres desperate nød, at de fikk denne nåde over sitt liv. Han gjør det også klart for den andre gruppen, at det var på grunn av deres manglende medlidenhet, og at de avslo å vise menneskelig nestekjærlighet,

at de fikk sin dom beseget. Vers. 46. ”Og disse skal gå bort til evig pine, men de rettferdige til evig liv”. Som jeg tidligere har sagt, så er deres endelige tilstand, eller mål, å havne i ildsjøen, men de kommer ikke til å havne der før etter at tusenårsriket er over. I dette øyeblikket taler han døden over dem, (med sin munns sverd) og deres sjeler går rett ned i dødsriket, eller Helvete. Der vil de bli pint, inntil at tusenårsriket har passert over dem, så vil de bli hentet opp, Joh. Åp. 20:11, og kastet i ildsjøen, for der å bli tilintetgjort. I tiden under tusenårsriket, vil deres legemer gå i oppløsning i jorden, sammen med alle de andre legemer som er bundet der. Ved den tiden at tusenårsriket begynner, så er alle de tre faser av den første oppstandelse oppfylt. Og det er bare de onde sjelene tilbake i jorden, og de er oppbevart i Helvete.

GRADER AV STRAFFEDOM.

Mange av dere har hørt meg lære at, akkurat som det er grader, eller forskjellige trinn av lønn for dem som mottar det evige liv, så vil der også være grader av straff for de onde, før de blir fullstendig tilintetgjort. Når den avsluttende ødeleggelsen kommer, så vil all pine og forferdelse være slutt. For den gruppen som vi leste om i Matt. 25:41, så har jeg sett det slik, at selv om du ikke kunne betrakte dem som virkelige stygge mennesker, så hadde de under noen omstendigheter aldri tid for Gud. Vi har alle kjent folk som har det på samme vis i dag. De vil ikke gjøre deg noe ondt. (ikke en katt fortred). De tror på å betale sine regninger, og de er så ærlige som dagen er lang. Men når du begynner å tale til dem om Gud, så er de ikke mere interessert enn en harepus om dette emnet. De vil bli ille berørt dersom du taler til dem for mye om Gud. Mange av disse store buissnesmenn, og magnater, som du aldri kan få noe ondt på, de er akkurat slik som dem vi her taler om. De går ikke rundt for å gjøre livet surt for folk, men de er meget raske i sine svar, når vi kommer inn på emnet, med å si, ”Jeg har da ikke gjort noe galt”. ”Og, Jeg trenger da ingen omvendelse?” Men faktumet er, at Guds ord sier, ”Alle har syndet, og kommer til kort, ovenfor Gud,” (Rom.3:23). Vi er født her på jord, med en innebygget syndig natur. (Arvet fra Adam) Syndens egenskaper er kommet til oss gjennom fødselen, slik at vi er født syndere. Og det faktum at et menneske ikke ønsker å omvende seg, eller ikke ønsker å leve for Gud, ja enda tale om Ham, beviser at de er syndere. Bibelen sier at Gud skapte mennesket i

sitt eget bilde, og lignelse, og våre naturlige liv beviser at vi liker å samtale med vår far en gang i blant. Er ikke det sant? Kan du vise meg en gutt som ikke skulle like å snakke om sin far, ja da skal jeg vise deg en ordentlig kjeltring. For å gå litt videre. Vis du meg en mann som ikke har noe behov for omvendelse, og samme om han er så ærlig som noen kan være, eller hvor høyt han skulle være på den sosiale rangstige, ja uansett hvor mange doktorgrader han skulle kunne smykke seg med, så vil jeg fremdeles vise deg at han er ikke noe annet enn en stor kjeltring. For dette er en mann som føler at han er god nok allerede, slik at han ikke har noe behov for Gud. Du kan kanskje nå si, men bro. Jackson: er nå ikke dette litt for sterkt sagt? Nei, det er ikke det! Jeg gjentar, jeg viser deg ham som en kjeltring. Bibelen forklarer meget klart, at all vår rettferdighet, som vi smykker oss med, er som skitne kluter fremfor Guds øyne. Når du leser de første tre kapitlene i Romerbrevet, så vil du finne Apostelen Paulus hvor han taler om disse menneskene som ikke har noe til overs for Gud. Jeg kan her se hvor Paulus dekker hele spekteret av menneskets urettferdige veier, i disse kapitlene, og vi kaller heller ikke disse mennesker i Matt. 25, for mordere, eller spillere, (Gamblere) eller noe likt dette. Men vi kaller dem heller for egenrettferdige mennesker som stoler på sin egen godhet. Og disse er like så langt borte fra Gud som noen morder vil kunne være det.

Tenk deg Sodoma og Gomorra, disse menneskene var ikke kun perverse mennesker, men på grunn av at de ikke hadde noen tid til overs for Gud, så var de alle i samme båt. De gikk alle fortapt, under den samme ild. Så når vi derfor tar for oss ildsjøen, og kanskje synes at det er mennesker her, som ikke burde ha vært der, så vit at de i alle fall ikke vil tjene Gud. Og la oss huske, det finnes ikke noen mellomvei her. En person vil endten være velsignet sammen med de gode. Du vil da kanskje si, hvor er da den rettferdige Gud? Jeg vil forsøke å vise deg det. Først, la meg si dette, Gud har skjenket nåde til alle de mennesker som omvender seg, det spiller ingen rolle hvor fryktelig de enn måtte ha vært, men når der ikke finnes noen omvendelse, ja da må den personen bli dømt sammen med de ugudelige. Jeg vil også forsøke å vise deg noe annet. Vi skal bruke et eksempel. Det var en mann som gikk inn i et hus i Chicago for noen år siden, og han hadde med seg en pistol og en kniv, og han drepte noen sykepleiersker. Kanskje noen av dere husker denne hendelsen. Han gikk inn der og drepte dem, og etterpå så skar han dem opp i stykker. Jeg kan se for meg denne

mannen, ettersom han går inn i ildsjøen, der ligger han som en gammel våt fille. Hvis du kan fatte hva jeg her fremstiller, så vil du kunne se at det er forskjellige grader av pine i denne tilstanden, ja selv i denne ildsjøen. Denne mannens ånd har vært så ondskapsfull, at dersom han ikke finner noen omvendelse på sin vei, fremfor Gud, så vil han når han kastes inn i ildsjøen, være som en våt klut, eller en gjennomvåt trestamme. Han vil ligge der i flammene å ose, og hele tiden mens han ligger der, så vil denne ormen, som vi talte om, ligge der å gnage i hans samvittighet. Han kan kanskje ligge der i tusen år, eller kanskje en million år, jeg vet jo ikke hvor lenge Gud vil se det nødvendig å plage en slik person. Men jeg er viss på det, at han vil høre skrikene fra disse sykepleierskene igjen og igjen, som en orm, som ganger seg innover i hans samvittighet, både dag og natt. På den andre side, de mennesker som da ikke hadde vært så onde i deres levesett, disse som kanskje både var moralske, og dannede mennesker: disse tror jeg Gud vil tillate å bli brent opp ganske fort, etter at de er blitt kastet i denne ildsjøen. For de har ikke så meget å bli pint for. Dette er det jo veldig lite trøst i, og en tynn tråd å leve på, for en person som ikke har Gud i sitt liv, som han kan hvile seg over på. Bare stopp opp og tenk på, at disse menneskene er for evig separert borte fra Gud. Eller for å bruke den andre terminologien, de vil for alltid være borte fra Guds åsyn. I denne henseende, så er uttrykket evigvarende en evig tilstand, som aldri kommer til å opphøre. De vil aldri mere se Gud. Deres separasjon fra Gud er uten ende. For når deres pine er over, så vil enhver rest av dem være oppbrent. Det er intet tilbake. Det er derfor vi sier, at endog ildsjøen skal tjene sin hensikt, og etterpå skal det ikke være noe behov for den mere. Når det gjelder gradene i denne pinen, så ville Gud ha vært urettferdig dersom han skulle pine enhver person med samme grad av pine. Han er rettferdig ved at han ødelegger dem alle sammen, (som ikke har villet tjene Ham) men Han ville ha vært urettferdig, dersom han skulle ha pint dem alle med samme grad av pine.

LØNN FOR DE RETTFERDIGE.

La meg så få forklare mitt standpunkt om grader i fortapelsen, ved å vise dere at Gud har grader av lønn for de rettferdige, i henhold til deres trofasthet i gjerningen som de utfører i livet. Da skulle du også kunne forstå at Guds prinsipper forblir de samme. Han blir ikke rørt av følelser, når han

utdeler sin lønn, eller sin dom. La oss først lese 2.Kor. 5:9-10, ”Derfor setter vi og vår ære i, enten vi er hjemme eller borte, å tekkes Ham. For vi skal alle åpenbares for Kristi domstol, for at enhver skal få igjen det som er skjedd ved legemet, etter det som er gjort, enten godt eller ondt.” Dette peker kun mot en dom som blir eksekvert mot de rettferdige, for å fastsette de grader av lønn som de er verd å få etter dette livet er passert. Og det hele er fastsatt etter det mål av lydighet og overgivelse til Guds vilje, her i dette livet. Det er noen som virkelig arbeider hardt, (men lite overgitt) når de gjør noe for Gud, men deres kjødelige motiver kommer tydelig til syne, og er ikke i det hele tatt et resultat av Herrens ledelse i deres liv. Derfor vil nok heller ikke deres lønn nødvendigvis bli den største. La oss ta for oss noen få vers i 1.Kor.15, for her presenteres Paulus åpenbarte fakta om de dødes oppstandelse, og om de forskjellige stadier av herlighet i oppstandelsen. Vi begynner i vers 40, og leser ned vers 42. ”Og der er himmelske legemer, og der er jordiske legemer, men én herlighet har de himmelske legemer, en annen har de jordiske. En glans har solen, og en annen har månen, og en annen stjernene, for den ene stjerne skiller seg fra den andre i glans. Så er det og med de dødes oppstandelse. Det såes i forgjengelighet, det oppstår i uforgjengelighet.”. Nå, dersom du her kan se litt av hva jeg mener, for her sier Apostelen at, akkurat som solen, månen, og stjernene, alle har forskjellige grader av herlighet, så vil det bli på samme måte, med dem som er oppstanden fra de døde, og som skal være sammen med Kristus i form av å ha det evige liv. Bruden vil komme til å ha den høyeste standard og lønn, for hun er blitt ett med Ham, (Kristus) og vil komme til å regjere med Ham som en dronning.

Det er selvfølgelig andre skriftsteder som vi her kunne ha brukt, for å bevise de forskjellige grader av lønn for de rettferdige, men jeg tror at dette er brukbart for å få vår tanke styrt i riktig retning. Åp.20:12, viser at bøker ble åpnet ved den store hvite trones dom etter tusenårsriket, og de døde blir dømt ut fra de tingene som var skrevet i bøkene, i henhold til deres gjerninger, derfor, dersom det ikke fantes grader i dommen under fortapelsen, så ville disse bøkene ha vært helt ubrukelige, for de skal jo alle kastes i ildsjøen, etter at bevisene er forkynt for dem. Det 13, verset som vi tidligere viste dere som beviset på at helvete skulle tømmes for alle sine fanger, ved denne dommen, forteller også at enhver av dem ble dømt etter sine gjerninger. Og det 14, verset viser at alle de som kom opp i fra

gravene, havet, og dødsriket selv, blir kastet over i ildsjøen, og dette blir kalt for den annen død. Vers 15,” Og hvis noen ikke fantes oppskrevet i denne bok, da ble han kastet i ildsjøen.” Matt.25:41, kaller dette for den evige ild, og 24: 46, refererer til denne fortapelsen som den evige fortapelse. Apostelen Paulus, i 2.Tess.1:9, viser dette om den onde menneskeheten, som en evig fortapelse borte fra Herrens åsyn og fra Hans makts herlighet. Siden Gud er liv, og dette livet er alle steds nærværende, så vil de som blir kastet i ildsjøen, fullstendig bli tappet fra dette livet, etter at de har blitt pint gjennom deres tilmålte straff, dersom de skal bli evig forkastet borte fra Guds åsyn. Derfor vil det da også komme en tid hvor denne ildsjøen ikke lengere vil ha noen funksjon for videre bruk. Derfor må vi også forstå disse forskjellige varianter av denne ordbruken, og grunnen til dem, for vi vet jo at der ikke finnes noen motsigelser i den åpenbarte lære fra Guds ord.

DET EVIGE EVANGELIUM.

For å se på en annen bruk av ordet evigvarende, så la oss gå over til Åp.14:6, hvor vi leser, ”Og jeg så en annen engel fly under himmelen, som hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, og for hver ætt og stamme og tunge og folk.” Vi har for ikke lenge siden publisert en artikkel om hva dette evige evangelium er, og hvem det er som forkynner dette evangelium, og hva slags effekt det kommer til å ha på jordens innbyggere på den tid, men her skal jeg bare referere til det for å ta med meg terminologien evig, som vi tar for oss i dette budskapet. Når vi forstår ordsettingen her, så skjønner vi hva dette evige evangelium sikter til. Og vi vet også hvor lenge denne forkynnelsen vil komme til å vare. Jeg kan tenke meg at det er noen som leser disse versene og sier, når denne engelen flyr i himmelen, så vil han forkynne et evangelium som kommer til å vare evig, ja for alle tider. Men det er en gal forestilling av dette verset. Dersom du vil lese det neste eller de neste 4. versene, og finne ut hva slags budskap denne engelen har å bringe, ja da vil du forstå at det er for kun en liten periode, når vi taler om tid. Hvis det skulle forkynnes fortsettende, gjennom en endeløs tid, i evighet, ja da ville det aldri kunne bli noe tusenårsriket foran oss. Men dette er det siste evangelium som kommer til å bli forkynt for denne jordens innbyggere, og dette budskapet varer bare en liten stund.

Dette budskapet skal kun gi menneskeheten en siste sjanse til å kunne motta muligheten til det evige liv. Det er på grunn av dette evangelium at Jesus er fullkomment rettferdiggjort når han kommer fra Himmelen i flammende ild, for å ta hevn over dem som ikke kjenner Gud. Det kommer ikke til å bli en eneste person involvert i slaget ved Harmageddon, som kan si, at han ikke hadde blitt advart gjennom advarslene i vers 6-10, som forteller om hvem dette budskapet ble forkynt til. ”Som hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, OG FOR HVER ÆTT OG STAMME OG FOLK OG TUNGE,” (det inkluderer dem alle.) La oss lese videre nedover her og høre budskapet fra disse englene, og da vil du kunne forstå hvorfor jeg sa at menneskene har sin siste sjanse før dommen faller. Det er ikke lengere noe nådens evangelium som forkynnes, i den hensikt å besege en brud for den Herre Jesus Kristus, for hun vil allerede være over i herligheten ved lammets bryllupsnattverd, når dette evangeliet blir proklamert i midten av Daniels syttiende uke. Her er hva som blir deklart med en høy røst, i vers 7., ”Frykt Gud og gi Ham ære! For timen for Hans dom er kommet, og tilbe ham som gjorde himmelen og jorden og havet og vannkildene! 8. Og atter en annen engel fulgte etter og sa, falt, falt er Babylon, den store, som har gitt alle folk å drikke av sitt horelevnets vredes vin. (Her forkynnes det dom over det åndelige Babylon). 9. Og atter en tredje engel fulgte etter dem og sa med høy røst: Dersom noen tilber dyret og dets bildet og tar merket på sin panne eller i sin hånd, 10. Da skal han også drikke av Guds vredes vin, som er skjenket ublandet i hans harmes beger, og han skal pines med ild og svovel for de Hellige englers og for Lammets øyne,” Vi vet alle, at dette budskapet ikke kommer til å bli forkynt etter at tusenårsriket er over, for da vil det ikke bli noe behov for det. Dyret og den falske profet vil allerede være kastet i ildsjøen, og djevelen selv vil være fanget, for han skal fanges før tusenårsriket starter. Derfor den terminologi som her bruket, EVIG EVANGELIUM, viser bare frem tilbudet om å vende seg om til Gud. Du vil også kunne merke at budskapet inneholdt en advarsel mot å bli identifisert sammen med dyresystemet på noen måte. Og det budskapet vil jo ikke ha noen effekt etter at trengselstiden er omme.

EUROPAMARKEDETS VALUTAVERDIER.

Når vi her tar for oss dette dyret, så la meg si dette, at dette dyresystemet er nå i ferd med å forme seg for denne endetidens rolle i menneskenes historie. Vi har lest i nyhetsmagasinene at Europa allerede har trykket opp, og er rede til å bruke et samlings, eller fellesmarkedets valutasystem. Artikkelen som jeg leste fortalte at, på grunn av usikkerheten i verdien på den Amerikanske dollar, så er det trodd at timen nærmer seg at det vil bli nødvendig for det europeiske fellesmarked å begynne å bruke et felles valutasystem. Et system som da vil kunne erstatte den tyske mark, den Franske Francen, den Italienske lire, det Britiske pund, og alle de andre involverte lands pengevalutaer. Rett og slett et valutasystem som kunne bli akseptabelt for alle innen fellesmarkedet. Venner, verden nærmer seg med raske skritt den timen hvor dyresystemet blir komplett. De ti hornene tar nå sin form, og sammen med det som vi ser av Israel, hvor hun er kommet i dag, og sammenlignet med frafallet blant religionene, og da spesielt i den katolske krike, så vet vi at det levende folk som følger Gud i dag (i ånden) er i ferd med å få det sjokket som skal til for å få ut av dem de gamle Babylonske ideene, og holde seg til det uforfalskede Guds ord.

I Canada i dag, så har allerede mange av de store forretningene gått over til et betalingsløst system. (m.a. De bruker ikke penger, når de skal kjøpe sine varer. Det går alt gjennom kjøpekort, eller lignende systemer.) og mange flere vil snart følge etter. Dette er ikke dyrets merke, selv om de som er med i systemet må nødt til å ha et identifiseringnummer, men det er en forløper, som preparerer verden for dette dyrets merke, når tiden er inne for at det skal introduseres. Vi skal ikke her dvele for lenge med denne siden, for vi er egentlige inne på andre sider i dag i vårt budskap, og vi har noen få ting til, som jeg vil vise frem for deg fra de skriftsteder vi har lest....

I Joh.Åp. 14:10, leste vi noe som kunne se ut som en motsetning til det verset som vi leste i 2.Tess.1:9, og jeg ønsker å være sikker på at det ikke er noen misforståelser ute å går om dette. Paulus sa at de onde skulle bli pint med en evig fortapelse, borte fra Guds nærhet. Videre sier Johannes her, at de skal pines med ild og svovel, inn for de hellige engler og for Lammet. Har vi da noen motsetning her mellom disse to versene? Nei, det er ikke noen motsetning her. Men her er selve skjønnheten ved det. Gud er en ånd, og han er usynlig, men han er opphavet til alt liv, og han er den suverene hersker over hele universet. Alt har sin hvile i Ham. Dersom han forkaster

deg, så vil du ikke kunne ha noe liv i vente, derfor når han da forkaster deg, bort fra sin nærhet, dette er figurativt, så betyr det at du er forutbestemt til undergang, for du vil være foruten denne livets resurs. På den andre side, så se hva Johannes sa om de onde som ble pint i nærvær av de hellige engler, og Lammet. Vi må alle erkjenne at Gud alltid har kommet til menneskene gjennom englenes tjeneste, og det utgytte lammets blod, som var selve prisen for vår forløsning. Den forløsningen som Gud gav til menneskeheten, ble tilveiebrakt ved utgyttelsen av lammets blod, som var den Herre Jesus Kristus. For at vi da skal kunne bli gjenkjent for Gud, så er det en prosess som vi må gjennomgå, og denne prosessen foregår under administrasjon av engler. Når vi fører denne tanken over til Hebr. 1:7, hvor det tales om disse englene, som tjenende ånder, så leser vi, ” Og om englene sa Han: Han som gjør sine engler til vinder og sine tjenere til ildsluer”. Så i vers 14, ”Er de ikke alle tjenende ånder, som sendes ut til tjeneste for deres skyld som skal arve frelse?” Du ser ikke disse englene, men de er her nærværende sammen med oss. Våre liv blir stadig berørt av disse englevesenene.

Du vil kanskje si, men Bro. Jackson, jeg trodde at det var Herren som alltid var sammen med oss. Jo det er det, men vær så snill å ikke overse det faktum, at Gud har delegater som er ansvarlige for å tjene sine barn, og det er englene. Nå vil jeg fortelle deg hvordan dette passer inn med det som vi her tar for oss. Dersom en person alltid vender ryggen til den advarende følelsen som skal lede ham til Gud, så vil det komme en dag hvor det for evig er for sent for Ham å finne et sted for omvendelse. Han vil da dø i sine synder, og bli pint i helvete, og når da den avsluttende dom skjer, ved den siste oppstandelsen, så vil han bli kastet i ildsjøen. Der vil han lide dag og natt i denne ødeleggende ild. Og hans samvittighet vil gnage på ham, fordi han egentlig kunne ha hatt en sjanse til å bli forliket med Gud, men han spolerte det. Han vil bli påminnet om det til stadighet, og der er disse englene, og der er Lammet, med andre ord, han vil være helt klar over det faktum at han hadde forkastet det hele, en gang for meget. Han fornektet den eneste veien tilbake til samfunn med Gud. Det er hvordan disse englene og Lammet er tilstede mens denne onde sjelen blir pint. Det hele skjer i hans samvittighet. Denne gnagende ormen dør ikke. Noen vil vel si, men dersom han ikke var forutkjent av Gud, da ville han jo ikke bli frelst i alle fall. Vel det er riktig på en måte, dersom du bare holder denne forutviten på sin rette plass. En person blir nemlig ikke dømt på grunn av Guds

forutvelgelse. Han er fordømt fordi han nektet å ta imot det tilbud som han fikk, for å kunne motta det evige liv, han hadde forkastet det. Og denne forutviten som Gud har, lot Ham, (Gud) vite at denne mannen kom til å forkaste sin sjanse, ja det enda før denne verdens skapelse var et faktum. Med andre ord, forutviten tar ikke bort et menneskets sjanse til å møte Gud, men forutviten lar Gud få vite, før tiden begynner, hva denne mannen egentlig vil gjøre med sitt liv, og med den sjanse han får.

ENGLENES TJENESTE.

Jeg ønsker å gjøre det fullstendig klart at vi ikke pleier å ha den praksis å forkynne til stadighet om engler, men dersom vi skal kunne ha en riktig forståelse av skriften, så må vi også kun anerkjenne den plass som Gud har gitt til englene i skapelsen. Og som jeg har sagt i andre budskap tidligere, at over alt der du finner Gud i aksjon, så kan du være sikker på at det er engler til stede. Vi trenger å vite hvilken plass de har i Guds plan for menneskeheten, og når vi gjør det, så får vi også tatt bort mange gamle tradisjoner og ideer som ellers ikke stemmer. Kirkene synes å ha glemt hva de har lest i sine Bibler. Enda Jesus selv, som var Guds sønn, inkarnert i kjød, og som hadde makt til å gi sitt liv, og å ta det tilbake igjen, når han kom frem fra graven, hvem var det da som hadde rullet stenen til side? Matt.28: vers 2, sier at en Herrens engel hadde rullet stenen bort. Vi sier ikke her at ikke Jesus kunne ha kommet ut på en annen måte, dersom ikke englene hjalp til. Han kunne jo ha kommet seg ut av graven, selv om den var stengt, akkurat som han gjorde det senere, når han dukket opp i rommet der hvor disiplene satt og ventet. Men faktumet er der, at Guds ord sier, at en engel kom og rullet stenen til side. Hvordan gjorde han det? Jo ved å forårsake at et jordskjelv løsnet det hele, og rullet denne gamle stenen bortover langs rennen. Hvorfor gjorde han det, dersom Jesus kunne ha kommet seg ut allikevel? Den tomme graven måtte bli åpenbart. Den tomme graven, og Herrens nærvær blant disiplene senere, produserte noen øyenvitner, som senere skulle vitne om hans oppstandelse. Men poenget ved det vi sier er dette, Gud virker gjennom sine engler, i sin prosess for å forløse skapningen tilbake til seg selv. Og det fallende mennesket, som da brenner i ildsjøen, og pines dag og natt med de tanker om hvordan han egentlig kunne ha kommet seg unna, men han hadde forkastet det hele, alt dette skjer under englers nærvær, og ved Lammets blod.

Vi har allerede talt om tusenårsriket, hvordan Kristus vil regjere som Konge over hele jorden, og at hans trone skal bli satt i Jerusalem, på Davids trone. Når så denne tusenårige regjering i rettferdighet, og restaurasjon er til ende, så vil ikke Jesus være konge mere. Etter at Satan har vært løs en liten stund, for å forføre så mange som han kan, så skal han samle alle dem som han har forført, og omringe de helliges leir, og den elskede stad. Og da skal ild og svovel komme ned fra himmelen og fortære dem. Fra dette sted er det da at den store hvite trones dom blir satt, og Jesus skal være den øverste dommer. Han gir da evig liv til dem som står skrevet i livsens bok, og resten blir kastet i ildsjøen. De vil da bli evig forkastet, borte fra Guds nærhet. Gjennom den prosessen som de har i fortapelsens brennende ild, så vil minnet om de hellige engler som til stadighet hadde advart dem, og forsøkt å få dem til å forandre mening, slik at de skulle akseptere lammet, komme til å være nagende hos dem, for å påminne deres samvittighet om forherdelsen. Siden ildsjøen ikke er på denne planeten, når alle de onde er kastet inn i den, så vil da denne planeten (jorden) være ren igjen. Den vil være forløst tilbake til Gud på alle måter. Vi går da tilbake til 1.Kor. 15:24-28, og leser derfra, for her er det at disse skriftstedene blir oppfylt. 24. ”Deretter kommer enden, (Guds fullkomne gjenløsningsprosess.) når Han overgir riket til Gud og faderen, etter at han har tilintetgjort all makt og all myndighet og velde. (Faderen er Elohim, den evige ånd.) 25. For Han (Jesus) skal være konge inntil han har fått lagt alle sine fiender under sine føtter. 26. Den siste fiende som tilintetgjøres er døden. 27. For Han (ELOHIM) har lagt alt under hans (Kristus) føtter. Men når alt er ham underlagt (som han sier,) så er det klart at Han er unntatt (ELOHIM) som har underlagt ham alt. 28. Men når alt er ham (JESUS) underlagt, da skal og sønnen selv underlegge seg Ham (ELOHIM den evige ånd) som la alt under ham, for at Gud skal være alt i alle.” Dette hensetter da hele den forløste familie over i den evige dag, eller tidsalder, som aldri skal opphøre. Og Jesus Kristus som har vært, på vår side, en profet, prest, lam, syndoffer forbeder, brudgom, og konge, og til slutt den suverene dommer over de onde, han blir da vår eldste bror. Og skriften forklarer at vi får arverett i sammen med Ham. Kan du da fulltakke Ham for det? La meg forklare hva jeg mener med det spørsmålet. I gammel tid så var den eldste bror, eller sønn da, den eneste rette arvtager av sin fars eiendom. Alle de andre barna i familien kunne ikke regne med å få noe annet enn smågaver, som faren ville

forære dem. Men selve eiendommen og arven gikk alltid over til den førstefødte sønn i huset. Han kunne da gjøre med det som han ville. Så leser vi Rom.8:29, hvor Jesus er fremstilt som den førstefødte blant mange brødre. Med andre ord så er han den legale arvtager av hele familiens eiendom. Og familien har Gud som vår far. Jesus ble gitt, æren, herligheten, og all makt og autoritet, av den evige ånd. Men Jesus ønsker ikke å ha dette for seg selv, derfor ble vi, som egentlig ikke skule arve noen ting, vi som var fordømt til undergang av den evige Gud, uten håp for evigheten, vi fikk arve i sammen med Ham, ved at han vant en seier til vår fordel. Sa han ikke også at han hadde makt til å gi liv til dem han ville, til alle dem som Faderen gav ham? Sa han ikke også mens han ba til sin fader i en bønn, ”at de skal kunne være ett, slik som vi er ett.? Dette er en eldste bror som deler sin arv med alle sine brødre. Han har gjort oss arveberettiget sammen med Ham. Og det over alt det som faderen har overgitt ham. I den evige dag, skal vi sitte sammen med Ham, og dele med Ham, i uforgjengelighet. Og den herlighet som er over Ham, skal også være over oss. Brødre og søstre, det er en rik eiendom vi har fått del i. La oss være takknemlige i våre hjerter, og leve for Gud av all vår makt i de siste dager som enda gjenstår før tiden renner helt ut.

EN TITT PÅ MENNESKET.

Før vi nå avslutter her, så vil jeg dele en liten illustrasjon med dere. Jeg brukte den mens jeg samtalte med noen brødre om akkurat dette emnet en gang. Kanskje det vil kunne hjelpe noen av dere til å forstå menneskets tanker, og også hjelpe deg til å forstå den avsluttende tilstand hos et menneske uten liv i Gud. Vel, Gud er ånd, og denne ånden er liv. I Ham er kjærlighet, visdom, medlidenhet, langmodighet, og alle de egenskaper som vi har hørt er Guds egenskaper. Når Gud skaper mennesket, så kom denne ånden som er livet i oss, fra Ham. Han gikk ikke ut et eller annet sted med et kar, og samlet seg en del kjemikalier for å skape ånden i mennesket. Nei, han tok denne ånden fra seg selv, for det er Han som er livet, og ut av det skapte han mennesket. Men den prosess ved hvilket du og jeg kom inn i denne verden, fikk oss rent fysisk sett til å bli syndere. Derfor fordi vi bærer denne syndens merker i vårt sinn, dersom vi da ikke finner vår plass i Guds gjenløsningsplan, og lar han få ta over styringen og gi oss det evige liv, så er vi bundet til å bli oppbrent i ildsjøen med ild og svovel, i avslutningen av

vår tilværelse. Vår opposisjon mot Guds vei, er det som gjør det nødvendig for vår ødeleggelse. Enhver som forneker samfunn med Gud, kommer til å bli for evig skilt fra Ham, for at Hans forløsningsprosess skal bli fullkommen. Jeg vil da illustrere noe for deg her. Dersom jeg tar et glass og fyller det fullt med vann, så kan jeg holde det opp og si, her er det vann, men så langt er vann det eneste som jeg har i glasset. Hvis det er rent vann, så er det helt uten smak, og også uten farge. Det er klart. Jeg bruker dette som et sammenligning med ånden, for jeg ønsker å vise det noe her. Vannet er selve essensen i livet for alt som skal fungere i vegetasjonen. Dersom du kutter ut vannet, vet du hva som skjer, det dør. Det opphører å eksistere. La oss så anta at jeg tar dette vannet og vil lage meg en drikk ut av det. Jeg tar en skje mer kirsebærsmak (et pulver) og har opp i det, og nå har jeg ikke bare gitt det farge, men også en smak. Fargen kan jeg se, og smaken kan jeg prøve. Så har jeg litt sukker i, og sukkeret inneholder karbohydrater. På denne måten har jeg fylt i næringsstoffer. Jeg har også fått kjemikalier, som har noen karboner i seg fra jorden. Vannet selv har ikke karboner i seg. Jeg har altså tatt vann, og tillagt noen andre substanser. Jeg har gjort det til en smakfull drikk. På den andre siden av illustrasjonen er det en mann. Livet til denne mannen er en ånd. Og dette åndelige livet kommer i fra Gud. Det er derfor, ut fra skapelsens synspunkt, at alt kan kalles faderens opphav, for han er kilden til alt liv.

Gud tok seg selv, (ånden) og til dette livet la han de fem sansene, syn, hørsel, smak, lukt, og følelser, (berøringsevnen). Disse ting er ikke i ditt kjød, de er i din ånd. Det neste som han la til var, intellektet, visdom, kunnskap, evnen til å tenke, til å ta eller treffe valg og bestemmelser. På denne måten er det at vi er lik Ham, for Gud er i alt dette. Så pluss et Han på med refleksjoner, like eller ikke like, osv.: og våre motivasjoner. Alt dette utgjør vår sjel, som er intellektet i den ånd som vi er. Det er derfor vi fra tid til annen kan høre folk si, hva du nå ser er ikke mitt virkelige JEG, for det virkelige MEG, er på innsiden av dette skallet, som er kjødet. Det virkelige jeg, er det som er selve lignelsen av Gud, avbildningen.

Vel, når da legemet dør: hva er det da som skjer? Ånden har da forlatt legemet, og sjelen har også forlatt legemet, for sjelen og ånden er uatskillelige. Når ånden forlater legemet, så er sjelen i ånden. Det er hvorfor, før Golgata, at enhver sjel som forlot legemet måtte gå til Helvete.

Det var ikke noen vei banet før den tid som kunne slå ut synden, slik at ånden kunne gå tilbake til Gud, hvor den kom fra. Derfor ble den oppbevart i fangenskap inntil gjelden var betalt. Og fra den tiden og inntil enden, når en rettferdig sjel dør, så vender ånden tilbake til Gud, og legemet går i graven. David visste dette på en eller annen måte, og det fikk ham til å si, du skal ikke forlate min sjel i dødsriket.

Vi kommer her tilbake til saften vår nå. Jeg bruker det bare som en illustrasjon. Hvis denne drikken noen gang skulle ha en evig tilstand, på noe vis, så måtte jeg forsøke å finne et kjemisk stoff å ha i det som kan besegle det som jeg her har. Så snart jeg har dette stoffet å ha i glasset, så vil drikken holde seg slik gjennom evigheten, uansett hvor det måtte befinne seg. Men la oss se dersom jeg skulle ha til hensikt å ødelegge det, siden jeg ikke har noe segl som kan klare å bevare det slik. La oss si at jeg tømte det ut på marken. Vet du hva som ville skje. jorden ville absorbere vannet, men det ville være en flekk etter fargestoffet nede på marken. Vannet som var bæreren av alle de andre substansene, vil skille seg fra disse molekylene, og fibre, og bli filtrert gjennom jorden, og til slutt vil vannet være helt fritt for kjemikalier, og det vil returnere til sin opprinnelige tilstand som det var, før det ble helt i glasset. Etter en periode så vil vannet være fri fra alt det som ble blandet med det, og til slutt vil også de andre stoffene som ble mikset i, også brytes ned, og gå tilbake til skapelsen. Som jeg tidligere har sagt, et atom vil ikke bli ødelagt. Det forandrer bare sin funksjon i skapelsen. Når Gud ødelegger disse legemene, og sjelene fra de fordømte som har levd på jorden blir kastet i ildsjøen, ja også alle de demoniske åndene, så vil det bli for å ødelegge et hvert spor av den individualitet som de har innehatt. Samvittigheten, intellektet, de fem sansene, og alt det andre som Gud har tillagt det, for å få frem individene, vil bli ødelagt i denne prosess av fortapelsen. Når da en hver av disse onde sjelene har fullført sin del av fortapelsens pine, som var dem tilmålt, og de er kommet til slutten av tilintetgjørelsen, da vil den ånden som var selve livet i dette individet, den ånden som kom fra Gud være gjennomlutret og fullstendig fri fra alle de rester av det som var livet i denne personen, og selve åndens liv går da tilbake til Gud. Denne ånden kom fra Gud, for det er den eneste form for liv som finnes. Derfor vil den i enden til slutt gå tilbake til Gud.

Jeg vil avslutte dette budskapet ved å si dette: Ildsjøen er Guds krematorium, hvor han brenner opp alt det som ikke forløst tilbake til Ham. Derfor, i den evige nye tid, skal der ikke finnes noen kirkegårder, ikke flere døde etterlevninger, og ikke noe som er urent. Alt vil bade i evig liv. Denne gamle planeten vil da være fullstendig rensset og forløst, og Satan, sammen med alle sine onde, vil aldri mere bli husket. AMEN

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*

29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid. 1.*
36. *Mat i rette tid. 2.*
37. *Mat i rette tid. 3.*
38. *Fra Azusa street til nå. 1.*
39. *Fra Azusa street til nå. 2.*
40. *Fra Azusa street til nå. 3.*
41. *Brudens salvelse. 1.*
42. *Brudens salvelse. 2.*
43. *Brudens salvelse. 3.*

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 ”Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles.”

Åp 4:7 ”Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt.”